

Marechaussee Contact

4

2017

Marechaussee Contact
18e jaargang | nummer 4
augustus 2017

Marechaussee Contact is een uitgave van de Stichting Marechaussee Contact en verschijnt tweemaandelijks. Het wordt verspreid onder de begunstigers van deze stichting. De realisatie is in handen van de commissie Redactie MC en voorlichting.

Aan de inhoud wordt veel zorg besteed, echter noch de stichting noch de redactie aanvaardt enige aansprakelijkheid voor eventuele fouten en/of onvolkomenheden. Door derden aangeleverde inhoud geeft niet noodzakelijk de mening van de stichting of de redactie weer. Voor het overnemen van artikelen, gedeelten daarvan of foto's is toestemming van de redactie vereist. Na verkregen toestemming dient de bron en in voorkomend geval de naam van de auteur te worden vermeld.

Redactie

Martin Aalbers
Roel Bouwman (website)
Marion Broekhuizen-Klijnhout
Jan Gaasbeek
Willem Geense
Frans Meijer
Jack Vlaming
Henk Westland (eindredactie)

Aan dit nummer werkten verder mee:

Freerk van Rossem
Gijs van den Bor
Cees van Ingen

Contact

Weeshuiswal 9, 4116 BR Buren
t.a.v. Marion Broekhuizen-Klijnhout
0344-571256
redactie@marechausseecontact.nl

Vormgeving

Content Innovators BV, Zwolle / Den Haag

Druk

Bariet Ten Brink BV, Meppel

Wijzigen van adresgegevens

Zie pagina SMC-informatie bij begunstigersadministratie.

Kopij volgende uitgave

Voor het aanleveren van kopij graag eerst contact opnemen met de redactie. De deadline voor het inzenden van de kopij voor de volgende uitgave is 29 september 2017.

3	Observaties
4	Agenda Activiteiten voor en door oud-marechaussees
5	Nestelpennen Actuele berichten over de KMar
6	Beroeps Gelukkig dienen
9	Veteranen Diverse onderwerpen
12	Veteranen Telefoonterreur vanuit Bosnië
14	Dienstplichtigen De laatste Beste Mannen
16	Oorlogsdagboeken Het verdere verloop van oorlogsjaar 1940
18	IKNG Tabé Java, Tabé Indië
19	IKNG Warme reünie Boerma Plaizier
20	Uitgelicht Music in blue
24	Reservisten Reservisten in hun dagelijks werk
25	SMC Nog steeds een hechte groep
26	Personalia
27	SMC-informatie

Foto omslag:
Trompetterkorps Kmar, tambour-maitre stok
(foto beschikbaar gesteld door Mediacentrum Defensie)

Medio juli maakte de Koninklijke Stichting Defensiemusea (KSD) bekend dat kolonel b.d. Roland van der Heijden per 31 juli vertrekt als vestigingsdirecteur van het Marechausseemuseum. De stichting vermeldde dat: 'Van der Heijden de afgelopen twee jaar met succes een start heeft gemaakt om het museum – naast het zijn van een achterbanmuseum voor (oud-)marechaussees – ook te ontwikkelen in de richting van een breed publiek museum. Van der Heijden heeft besloten om op maandag 31 juli zijn werkzaamheden als vestigingsdirecteur te beëindigen. Er wordt nog onderzocht hoe zijn ervaring en inbreng binnen de stichting kunnen worden behouden. De Koninklijke Stichting Defensiemusea zal door middel van een interne vacaturestelling in een opvolger voorzien.'

Alhoewel dit bericht voor mij niet als een verrassing kwam, moest ik het toch even laten bezinken. Ik heb Roland in 2015 zelf als mijn opvolger voorgedragen en had niet verwacht dat het deze wending zou gaan nemen. Iemand met veel KMar-ervaring verlaat nu het museum. In 2015 heeft het bestuur van de Stichting Museum der Koninklijke Marechaussee (SMK) aan KSD de ruimte gegeven om een vacature met een interne vacaturestelling op te lossen. De kans is nu heel groot dat de nieuwe directeur niet over KMar-kennis en -ervaring zal beschikken. Voor het SMK-bestuur een uitdaging om – zij het op afstand – te bewaken dat de KMar ook in de nabije toekomst correct in de te Buren aanwezige expositie wordt weergegeven. Ter zijde: de in 2015 geëffectueerde bruikleenovereenkomst met een looptijd van tien jaar tussen Defensie en SMK staat niet ter discussie, SMK blijft eigenaar van de collectie. Overigens is het archief van deze overeenkomst uitgezonderd, dat wordt en blijft bijgehouden door alleen SMK-medewerkers.

Op 12 augustus was ik te Amsterdam aanwezig bij de presentatie van het door Ronald Nijboer geschreven boek 'Tabé Java, Tabé Indië'. Het boek is gebaseerd op het dagboek van zijn opa Evert-Jan Nijboer. Evert-Jan was tot zijn overlijden in 2008 begunstiger van onze stichting. Op pagina 18 van dit blad is een recensie opgenomen.

Op 15 augustus hebben we in Den Haag bij het Indisch Monument aan de Professor Teldersweg stilgestaan bij de capitulatie van Japan en het einde van de Tweede Wereldoorlog voor

'Ken het verleden om greep te krijgen op de toekomst'

ook het Koninkrijk der Nederlanden als geheel. Dit jaar was er geen ochtendprogramma in het World Forum. In plaats daarvan werd na de Nationale Herdenking bij het Indisch Monument een cultureel middagprogramma aangeboden. Het was weer een zeer ingetogen en indrukwekkende bijeenkomst.

Op zaterdag 2 september zullen we bij het Nationaal Indiëmonument 1945-1962 te Roermond onze gevallen in de periode 1945-1962 gedenken. Elk jaar ben ik weer onder de indruk van het gevoel van saamhorigheid dat onder de aldaar aanwezigen heerst. Duidelijk is te merken dat men in de Indië-periode en daarna in Korea en Nieuw-Guinea samen heel veel heeft meegemaakt. Helaas wordt het kringetje van getrouwen wel elk jaar kleiner; de leeftijd maakt dat velen de reis naar Roermond niet meer kunnen maken.

Op 6 oktober zal voor de 18e keer onze KMar Veteranendag in Apeldoorn worden gehouden. Het is dé ontmoetingsplek voor de collega's (oud-beroeps, oud-dienstplichtig en actief-dienend) die zich veteraan mogen noemen. Bij het organiseren van deze dag dragen wij als stichting net als in voorgaande jaren ook weer ons steentje bij. Ik kijk er naar uit om de vele oude bekenden weer de hand te mogen drukken en wens allen een heel geslaagde dag toe.

Op 2 november zal onze jaarlijkse Algemene Reünie plaatsvinden. Vanwege het groot aantal deelnemers gaan we ook dit jaar weer naar De Molen in Harskamp. Op pagina 4 van dit blad en op onze website treft u meer informatie over deze bijeenkomst aan. U kunt zich aanmelden bij Gerrit Reloe.

Tenslotte nog een opmerking over de rubriek 'De onbekende helden van 1940-1945'. In dit nummer zult u door omstandigheden een aflevering missen. In het oktobernummer hoopt Henk Westland de draad weer op te pakken

Ik wens u weer veel leesplezier.

Jack Vlaming
brigade-generaal b.d.
voorzitter Stichting Marechaussee Contact

Donderdag 28 september 2017

Reünie beroepslichting 1981-5

Locatie: Koning Willem III-kazerne, Apeldoorn

Contact: Bert van Horen | 06-47776806 | bertvanhoren@yahoo.com

Dinsdag 6 oktober 2017

18e Veteranendag KMar

Van 09.30 tot 15.00 uur; herdenkingsplechtigheid voor de gevallen en overleden veteranen om 11.15 uur. Opgeven door postactieve veteranen digitaal via 'Mijn Vi' op www.veteraneninstituut.nl. Indien geen internet, bel dan gerust met het veteraneninstituut op 088-3340050. Informatie is ook in te winnen bij SMC-bestuurslid Frans Meijer (fmc.meijer@gmail.com of 0341-417087). Zie verder pagina 9.

Locatie: Koning Willem III-kazerne, Apeldoorn

Donderdag 19 oktober 2017

Vriendendag Marechauseemuseum

Op uitnodiging van Stichting Vrienden van het Museum der Koninklijke Marechaussee. Presentatie brochure nr. 50 'De Koninklijke Marechaussee mei 1940'.

Locatie: Dependance van het Marechauseemuseum, Buren

Donderdag 26 oktober 2017

Reünie Carib

Ooit op Carib geplaatst geweest, laat dat je nooit meer los. Dat gevoel kun je eigenlijk alleen maar delen met lotgenoten. Om hiertoe gelegenheid te geven en daarnaast de ontwikkelingen mee te krijgen zoals we als KMar momenteel in het gebied werkzaam zijn, nodigt commandant Brigade Caribisch gebied oud-Caribgangers en hun partner uit voor een te houden reünie. Deze reünie wordt ondersteund door RVMC.

Locatie: Dependance van het Marechauseemuseum, Buren
Contact: Gerrit Reloe | 06-30989598 | reuniecommissie@marechauseecontact.nl

Donderdag 2 november 2017

Algemene SMC-reünie Harskamp

De jaarlijkse Algemene Reünie van SMC vindt weer plaats in Partycentrum De Molen te Harskamp. Vorig jaar mochten we circa 300 deelnemers verwelkomen! Partners en ook niet-begunstigers zijn van harte welkom. De deelnemers ontvangen circa twee weken voor de reünie het programma met een routebeschrijving.

Bijdrage en aanmelden

De bijdrage is voor begunstigers als ook hun partner € 15,00 per persoon, voor niet-begunstigers als ook hun partner € 25,00 per persoon (inclusief stampottenbuffet en drie con-

sumpties). Aanmelden door overmaking van het verschuldigde bedrag op NL22 INGB 0007 5300 25, t.n.v. Reünievereniging Marechaussee Contact te Eindhoven o.v.v. Harskamp. Bij internetbankieren uw adres vermelden. De bedragen dienen uiterlijk 26 oktober te zijn bijgeschreven; bij afzegging van deelname na 26 oktober kunnen betalingen niet worden gerestitueerd. Indien u dieetwensen heeft, graag dit bij de aanmelding vermelden. Weduwen begunstigers van SMC, kunnen gratis aan deze reünie deelnemen; reiskosten zijn wel voor eigen rekening. Zij dienen zich uiterlijk 26 oktober aan te melden bij Gerrit Reloe.

Locatie: Partycentrum, Molenweg 12, 6732 BL Harskamp

Contact: Gerrit Reloe | 06-30989598 | reuniecommissie@marechauseecontact.nl

Woensdag 8 november 2017

Reünie beroepslichting 1967-6

Locatie: Koning Willem III-kazerne, Apeldoorn

Contact: Willem van Weelderen | willem.van.weelderen@casema.nl

Dinsdag 14 november 2017

Reünie beroepslichting 1967-5

Locatie: Koning Willem III-kazerne, Apeldoorn

Contact: Arie Zijp | 06-30350330

Woensdag 10 januari 2018

Reünie beroepslichting 1973-1

Op 10 januari 2018 is het 45 jaar geleden dat zo'n 65 jongens elkaar voor het eerst zagen op de bakermat van de KMar in Apeldoorn. Harrie Berg en René Westerman organiseren op die dag een reünie. Informeer de leden van 73-1 waarmee je contact hebt! Vóór 1 oktober aanmelden, zie hieronder; de kosten zijn € 25 tot 30 per persoon.

Locatie: Koning Willem III-kazerne, Apeldoorn

Contact: reunie.kmar.73-1@ziggo.nl

Oproep reünie beroepslichting 1973-4

Deze lichting kwam al tweemaal voor een reünie bij elkaar. Willem Rengelink wil in 2018 weer bij elkaar komen, het jaar waarin het 45 jaar geleden is dat men opkwam.

Contact: Willem Rengelink | 06-23511466 | jwengelink@icloud.com

Oproep reünie beroepslichting 1968-2

Dick Bruin en Ferry Veltman willen een reünie organiseren voor de beroepslichting 68-2, B-School Eskadron. Op 13 maart 2018 is het vijftig jaar geleden, dat deze lichting opkwam. Interesse? E-mail dan jouw contactgegevens.

Contact: Dick Bruin | tjpbuin1949@kpnmail.nl
Ferry Veltman | f.veltman@xmsnet.nl

Wekelijks plaatst SMC oproepen en actuele informatie over reünies in haar zondagse e-mailnieuwsbrief.

Ontvangt u nog geen nieuwsbrief? Geef uw e-mailadres door aan redactie@marechauseecontact.nl!

Moord op wachtmeester Hoekman niet vergeten

Het graf van wachtmeester Geerard Hoekman wordt opnieuw aangepakt. 124 jaar geleden werd hij in de nacht van 26 op 27 maart 1893 in Oss neergeschoten omdat hij de criminelen daar keihard aanpakte. Dezelfde misdadigers probeerden zijn graf te openen en besmeurden het. Zijn graf gaat nu opnieuw op de schop, maar dit keer voor restauratie.

Hoekman was een onbuigzame Zeeuwse protestant die in de jaren tachtig van 19e eeuw keihard optrad tegen de criminaliteit in Oss. Deze daadkrachtige houding, aangevuld met zijn protestantse achtergrond, zorgde ervoor dat hij veel kwaad bloed zette in de Osse onderwereld. Vrij snel werden plannen beraamd om de wachtmeester uit de weg te ruimen. Op tweede Paasdag 1893 keerde Hoekman 's avonds laat terug van zijn ronde en werd vanuit een hinderlaag doodgeschoten. Aanvankelijk verliep het moordonderzoek maar moeizaam, de befaamde

Osse zwijgplicht deed z'n werk. Totdat de criminelen twee weken na de begrafenis in hun overmoed besloten het lijk op te graven. Naar verluidt om het stoffelijk overschot in drie stukken te snijden en te verdelen op de stoep van

de fabrikant Jurgens, de pastorie van de deken en de marechausseekazerne, de vertegenwoordigers van de economische, geestelijke en wereldlijke macht. De uitvoering verliep anders: nadat ze wel een herdenkingskrans voor Hoekman met stront hadden besmeurd, werden de mannen gestoord tijdens het openen van het graf. Deze grafschennis kreeg al snel landelijke bekendheid en leidde tot grote verontwaardiging. Ook in Oss werd schande gesproken over deze laffe daad en het zorgde ervoor dat Ossenaars gingen praten wie de daders zouden zijn. Uiteindelijk werden vier verdachten voor het gerecht gebracht en tot gevangenisstraffen variërend van tien jaar tot levenslang veroordeeld.

De grafzerk van Hoekman is op 10 juli 2017 naar een restauratie-atelier in Lith gebracht zodat het keurig hersteld zal zijn voor de herdenking van de sterfdag van de wachtmeester, volgend jaar, 125 jaar na dato.

Gulden Boek vernieuwd

In het Gulden Boek – dat stamt uit 1934 – staan onder andere alle belangrijke gebeurtenissen uit de geschiedenis van het Wapen der Koninklijke Marechaussee. Bij alle eenheden ligt een exemplaar ter inzage. Inmiddels is de nieuwe versie van het Gulden Boek verspreid binnen de Koninklijke Marechaussee. Het nieuwe Gulden Boek vervangt de editie van april 2008. Het historische boek is daar waar nodig aangevuld, gecheckt en aangepast in de nieuwe defensiehuistijl.

Initiator van het Gulden Boek is inspecteur der Koninklijke Marechaussee generaal-majoor J.H.G. Kappelhoff. In het kader van het 120-jarig bestaan van de KMar in 1934 wilde hij de losse banden tussen de marechaussee-eenheden in het land aanhalen.

In het Gulden Boek moeten met terugwerkende kracht alle belangrijke gebeurtenissen en bijzondere daden van het personeel worden vermeld. Het idee is, door het boek op ieder bureau te

verspreiden, dat iedereen beseft wat de historie van de KMar is, weet wat er door collega's op andere locaties in het land is bewerkstelligd en de korpsgeest wordt verhoogd.

Het Gulden Boek is opgedeeld in zes delen. In het eerste deel staan de algemene beginselen, waaronder het reglement van het boek. In het tweede deel staan belangrijke historische gebeurtenissen van het soeverein besluit in 1814 van Koning Willem I tot de meest recente dagorder uit 2015 over de oprichting van het Hoog Risico Beveiligingseskadron. Deel 3 omvat de tot nu toe 61 collega's die op zeer bijzondere wijze de eer van de KMar hebben hooggehouden. In deel 4, 'Aan hen die vielen', zijn lijsten met gevallen opgenomen

uit de Tweede Wereldoorlog (inclusief Korps Politietroepen), uit Nederlands-Indië, in dienst van de vrede en overleden tijdens de dienstuitoefening. Deel 5 geeft een overzicht van de toegekende erkentelijkheidsplaquettes en in deel 6 staat een overzicht van de sinds 2005 uitgereikte individuele en groepswaarderingsspelden KMar.

Bron: KMar Magazine

Gelukkig dienen

Cor de Boer is vijftwintig jaar werkzaam geweest bij de Brigade KMar Soestdijk waarvan tien jaar als commandant. Op 1 mei 1981 is hij met flo gegaan, samen met zijn onafscheidelijke hond Bas. De redactie spreekt uitvoerig met Cor over zijn (oorlogs)jeugd en loopbaan bij de Koninklijke Marechaussee. | Door: Jan Gaasbeek

Jeugd en werkzaamheden

Cor is de jongste telg uit een gezin met vier kinderen, en geboren en getogen in Arnhem. Hij gaat naar de ulo maar doet geen examens. Van juli 1939 tot januari 1942 werkt hij als leerling verkoper bij modemagazijn Hendriksen in Arnhem. Bij dit bedrijf tevens hofleverancier koopt ook de hogere klasse. Jongeman De Boer moet netjes leren lopen en een hoed dragen, die hij bij tegenkomen van klanten als een vorm van beleefdheid kan afnemen. Cor werkt hierna ook enige tijd bij de Provinciale Inkoop Centrale Arnhem (PICA), een afdeling van de in Gelderland gevestigde Provinciale Voedselcommissaris. In 1943 moet hij zich melden voor werk in Duitsland maar kan onderduiken op een door vader geregeld adres, een boerderij in Raalte. Met een vals *ausweis* keert hij terug naar Arnhem en gaat voor Palthe werken. Na de luchtlandingen bij Arnhem moet de Arnhemse bevolking op 25 september 1944 evacueren en komt Cor terecht in Renswoude. Ook daar

werkt hij bij PICA en keert na de bevrijding terug naar Arnhem. Hij kan zijn draai niet goed vinden en ziet op enig moment op het Velperplein een Engelse MP het verkeer regelen. Cor: 'Zoiets had ik nog nooit gezien. Hij gaf een prachtige show weg wat op mij een geweldige indruk maakte. Zo'n baan wilde ik ook hebben.'

Opleiding

Na eerst afgewezen te zijn, krijgt Cor onverwacht een oproep om zich in februari 1946 te melden in Nistelrode als 'vrijwilliger op voet van een gewoon dienstplichtige'. Vier maanden later wordt hij als vrijwilliger bij de Koninklijke Landmacht verbonden bij het Wapen der Koninklijke Marechaussee voor de tijd van zes jaar. Cor: 'Het was mij niet helemaal duidelijk wat de opleiding precies inhield, maar het bleek dat ik werd opgeleid om politiedienst te gaan vervullen.' Kort voor het einde van de opleiding vertrekken ze naar Amsterdam voor het beteugelen van onlusten tijdens de grote havenstaking. Hierna

wordt de opleiding verplaatst naar Fort Nieuwersluis. Ze verblijven daar onder primitieve omstandigheden in afwachting van een plaatsing bij een marechausseebrigade.

Brigade Maastricht

Na het verblijf in Nieuwersluis wordt Cor in augustus 1946 geplaatst bij de politiebrigade Maastricht. Hij werkt daar graag maar er volgt een verplaatsing naar de grensbrigade Oud-Vroenhoven ook in Maastricht. Cor: 'Ik was liever bij de politiebrigade gebleven en het stond mij dan ook slecht aan. Er was niets te doen en alleen maar gedoe met de douane over wie de baas was over de slagboom.' Hij geeft zich op als vrijwilliger voor Nederlands-Indië.

Nederlands-Indië

Marechaussee der 1e klasse De Boer wordt in de Koning Willem III-kazerne in Apeldoorn voor de uitzending opgeleid. Hij wordt bij dienstplichtigen ingedeeld die al met hun opleiding bezig zijn. Cor: 'Die opleiding stelde weinig voor. Er werd wel verteld hoe een executiepeloton geformeerd moest worden, wat mij later nog van pas kwam [redactie: zie pagina 111 van 'Een krachtig instrument. De Koninklijke Marechaussee 1814-2014']. Ik leerde koperpoetsen en wat ik met blanco moest doen.' In april 1947 vertrekt Cor met de SS Boissevain en krijgt als standplaats Soerabaja. 'Wij werden gelegerd in een soort loods en ik trof

1946

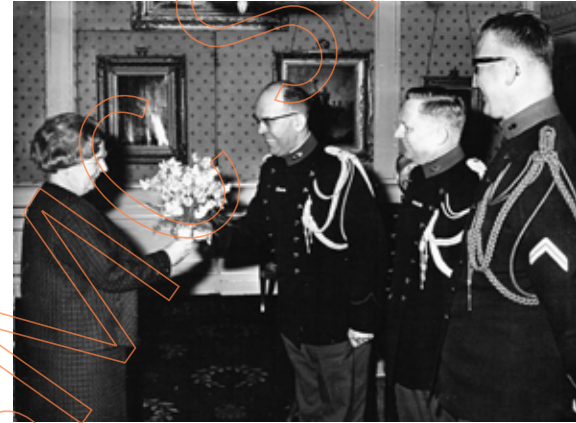

1950, terug van Indië naar Nederland

1960, Soestdijk, menagemeester

1964, Soestdijk, in audiëntie ontvangen door H.M.K. Juliana: (vlnr) Wim Kok, Bram de Bruin en Cor de Boer

daar op de eerste dag een grote leguaan aan. Ik dacht dat het een gevaarlijk beest was en knuppelde het dood. Ik heb er tot op de dag van vandaag nog spijt van omdat bleek – wist ik veel – dat het een nuttig beest was dat ook insecten at.' Cor verricht er politiedienst in de vorm van patrouilles en recreatietoezicht. Lachend: 'Tijdens mijn eerste patrouille moest ik een stel jonge kaderleden bij de prostituees weggagen.' Vervolgens wordt hij geplaatst bij de justitiële afdeling van MP-V en doet als marechaussee tevens onbezoldigd ambtenaar van politie interessante onderzoeken op het gebied van bigamie, misbruik Rode Kruis-teken, moord op een meisje dat daarna moest worden opgegraven. Ook secties woont hij bij. Cor was niet betrokken bij oorlogshandelingen. Inmiddels bevordert tot tijdelijk wachtmeester moet hij samen met een MP-korporaal enkele in het binnenland aangetroffen Britse Ghurka's terugbrengen naar Batavia en na afloop ziet hij kans zijn broer te bezoeken die daar werkt. Cor benadrukt dat hij tijdens zijn verblijf in Nederlands-Indië veel heeft gehad aan de kwalitatief goede dienstplichtigen evenals het beroepspersoneel (capitulanten) met de nodige politie-ervaring. In maart 1950 keert hij met de SS Waterman terug in Nederland.

In Nederland

Cor wordt geplaatst bij de brigades Maastricht en Sittard, keert nog even

terug naar het Depot KMar voor het volgen van de wachtmeesteropleiding om daarna in maart 1954 te worden geplaatst bij 151 Marechaussee Bataljon in Nunspeet. Cor, die inmiddels een verbintenis voor onbepaalde tijd heeft, leert in het Gewestelijk Militair Hospitaal in Arnhem verpleegster Riemkje kennen, zijn latere vrouw.

Brigade Soestdijk

In december 1955 wordt Cor geplaatst bij de Brigade Soestdijk. Commandant kapitein Koeman heeft behoorlijk de wind eronder en houdt er een eigen Wet op de Krijgstucht op na. Menig marechaussee loopt de straf 'levenslang verstoken van gunsten op'. Cor doet administratief werk en volgt in 1959 de

opperwachtmeesterkursus. Hierna pakt hij zijn werk weer op en wordt tevens belast met het beheer over de menage. Cor: 'Daar wist ik helemaal niets van, het werd mij opgedragen en die werkzaamheden werden ook gecontroleerd.' Lachend: 'Zo kwam het Controlebureau Militaire Administratie de voorraad kaas controleren. Er werd mij geleerd dat kaas indroogt en dat ik daarvoor een "Schadeverschillenrapport" moest indienen bij de divisiecommandant. Zo gezegd zo gedaan. Ik kreeg het terug met de opmerking dat kazen bij de Marechaussee niet indrogen.'

Cor wordt in de periode 1960 tot 1969 enkele malen gedetacheerd voor diensten bij een NAVO-conferentie in Parijs,

Soestdijk, bloemendefilé op Koninginnedag

De onafscheidelijke boxer Bas

jonge kaderleden hadden er wat moeite mee. Maar de meisjes functioneerden uitstekend.' Qua stijl overlegt Cor wekelijks met zijn mensen, een soort vragen-uurtje dat wel vaak eindigt met: 'Je moet wel doen wat ik zeg.' Hij is ook enige tijd plaatsvervangend commandant van het G-Eskadron van het District KMar Utrecht, dat bij een eventuele inval van de Russen voor evacuatie van de Koninklijke Familie moet zorgdragen. De relatie met de veiligheidsdienst van het Koninklijk Huis is goed evenals die met de omliggende politiekorpsen. Jaarlijks hoogtepunt is iedere keer het bloemendefilé. Cor: 'Tijdens een defilé stond ik er met een bekende bloemist, een beroemde dahliakweker. Om zes uur begonnen de groepen binnen te komen. Een mevrouw vroeg aan mij of er een toilet was. Nog voor ik kon reageren zei de man tegen die mevrouw dat er bomen genoeg waren.' Het contact met de leden van de Koninklijke Familie is correct en bescheiden. Met groot genoegen denkt hij terug aan de eerste keer dat er bloemen en felicitaties worden aangeboden van de KMar aan de koningin voor haar verjaardag. Een afvaardiging van het brigadepersoneel wordt door haar ontvangen in de Waterloozaal van het paleis. Cor: 'Voorheen werden de bloemen door de leverancier afgegeven bij het kantoor van de huismeester wat erg onpersoonlijk was.'

In de tijd van de Ambonese kwestie worden er plannen ontdekt voor een aanslag (gijzelsingactie) op paleis Soestdijk. Ook in de tijd dat de Rote Armee Fraktion actief is, zijn er spannende momenten. Deze omstandigheden leiden tot verhoogde paraatheid. Cor neemt ook een petitie in ontvangst van zigeunerking Petalo en zorgt dat een demonstratie van familieleden van gedetineerden in april 1980 bij kasteel Drakensteyn in goede banen wordt geleid. Cor: 'Verder was het er over het algemeen rustig.' Na op verzoek driemaal een half jaar zijn diensttijd te hebben verlengd, gaat hij op 1 mei 1981 met flo. Onderaan de basis begonnen

op de ambassades in Bonn, Rome en tweemaal in Moskou. Ook is hij lid van het dagelijks bestuur (DB) van de Marechausseevereniging en het Fonds Sociale Zorg. In verband met het zestigjarig bestaan van de vereniging wordt het DB op 10 april 1967 door H.M. koningin Juliana op paleis Soestdijk in audiëntie ontvangen. Cor: 'Bijzonder eervol en een onvergetelijk moment!'

Wanneer eerste-luitenant Reitsma brigadecommandant is, functioneert Cor, inmiddels adjudant, als vervanger. In 1971 wordt hij zelf commandant en op 1 november 1973 beëdigd tot officier van vakdiensten als eerste-luitenant. Vier jaar later volgt bevordering tot kapitein. Zijn hond, boxer Bas is ook veel in het gebouw aanwezig en ligt dan rustig achter het bureau. Cor: 'Ik had een goede relatie met de hofhouding. Freule Roël bezocht ons en ik bood haar een kop koffie aan. Terwijl ik koffie ging halen, zag Bas kans om op de schoot van de freule te springen. Zij kon er wel om lachen.' Cor vertelt verder: 'Brigade Soestdijk was ook aantrekkelijk als plaats voor allerlei activiteiten: veel vergaderingen door commandanten vanuit de KMar, feesten, recepties en andere bijeenkomsten. Ook kerstvieringen voor het paleis en het ontvangen van allerlei autoriteiten, wij waren net de zoete inval. Dat kwam mede omdat het gebouw en de aanliggende garage er zich goed voor leenden. Wij hadden allerlei (bar)faciliteiten en een goede keuken, gerund door deskundige koks en hofmeesters.'

De brigade bestaat op het hoogtepunt uit 150 personeelsleden. In 1980 komen ook de eerste vrouwelijke marechaussees. Cor: 'Het was even wennen, vooral

1981, Soestdijk, vlak voor flo-datum

en afgezwaaid als kapitein. 'Gelukkig dienen, heet dat' volgens hem. Daar blijft het niet bij; een zeer trotse Cor wordt door H.M. de Koningin benoemd tot 'Erekrans in de Huisorde van Oranje.'

Reizen en vrije tijd

Na zijn flo is Cor zeer actief als reisleader voor de Nederlands Christelijke Reisvereniging. Hij organiseert tien jaar lang onder andere wandelreizen naar de Dolomieten in Italië. Riemkje en Cor gaan zelf ook vaak op pad in hun 2CV. Overigens was hij in zijn diensttijd ook al actief als reisleader. Helaas overlijdt Riemkje in 2013 en staat Cor er alleen voor. Er zijn geen kinderen, gelukkig is er wel contact met neven en nichten. Hij heeft goede relaties met anderen, bezoekt graag SMC-bijeenkomsten, veteranenreünies en is actief in de Baarnse bridgeclub. Door zijn verdiensten als vrijwilliger in de bibliotheek heeft hij daar een gratis abonnement voor het leven. Ondanks dat zijn mobiliteit wat minder is geworden, maakt Cor zich wel.

Het was een zeer plezierig interview. Uw redacteur heeft Cor tweemaal tijdens een plaatsing in Soestdijk meegemaakt en weet ook door andere omstandigheden dat hij een bijzonder en fantastisch mens is. Cor heeft op 11 juli de eerbiedwaardige leeftijd van 94 jaar bereikt. De redactie feliciteert hem hiermee van harte en hoopt dat hij nog lang zijn activiteiten mag voortzetten. Met dank aan het Marechaussee-museum in Buren voor inzage in de archieven.

Veteranendag in Hoofddorp

Naast de Nederlandse Veteranendag in Den Haag zijn er steeds meer veteranendagen in de regio, zo ook in Haarlemmermeer op zaterdag 17 juni 2017. Cees van Ingen is uw verslaggever.

Plaats van handeling was de centrale hal van het Raadhuis in Hoofddorp. Dit jaar was de Koninklijke Marechaussee het onderwerp. Voor het gemeentehuis stonden drie KMar-voertuigen opgesteld die de hele dag veel bekijks hadden. Bij de ingang van de Raadhuishal waren stands van het Veteranenplatform uit Doorn en van het Marechausseemuseum. SMC-bestuurslid Piet van Sprang maakte deel uit van het organisatiecomité en liep van hot naar her.

Burgemeester Weterings opende de dag en verwelkomde de 120 aanwezige veteranen. 'Ze hebben hun vrijheid ingezet voor de vrijheid van anderen', vertelde hij. Veteraan Floris Vels was de dagspreker. Floris vertelde ook dat hij dienstplichtig marechaussee was geweest en kreeg gelijk folders van het museum en SMC in handen gedruwd. Misschien een nieuwe begunstiger? Van de KMar waren drie gastsprekers aanwezig. Generaal-majoor André Peperkoorn vertelde over de trainings-

missies in Mali, Somalië en Kosovo. Opperwachtmeester Mark van den Berg gaf een presentatie over zijn uitzending naar Afghanistan. Adjudant Gideon Vermeulen sprak over zijn EULEX-missie in Kosovo. De presentaties werden ondersteund met foto's van de missies.

De museumstand werd bezet door Johanna Heuff en Marion Broekhuizen-Klijnhout, versterkt door uw verslaggever. De stand werd redelijk bezocht: de gratis gadgets verdwenen als sneeuw voor de zon en de catering was

uitstekend. De aanwezigen kwamen niets te kort en onderlinge banden werden weer verstevigd. Rond de klok van 17.00 uur was deze veteranendag afgelopen.

foto Cees van Ingen

foto Cees van Ingen

Veteranendag Koninklijke Marechaussee

Commandant Koninklijke Marechaussee houdt zijn 18e Veteranendag KMar op vrijdag 6 oktober 2017 in de Koning Willem III-kazerne in Apeldoorn.

Het thema luidt dit jaar: 'Erkenning, waardering en zorg'. Dit speerpunt zal overal in terug te vinden zijn, zeer zeker ook in de verhalen van vroeger onder de veteranen. Postactieve veteranen kunnen zich digitaal aanmelden via 'Mijn Vi' op www.veteraneninstituut.nl. Geen internet? Bel dan gerust met het veteraneninstituut op 088-3340050. Informatie is ook te krijgen bij SMC-bestuurslid Frans Meijer (0341-417087 of fhc.meijer@gmail.com). Veteranen in actieve dienst geven zich per e-mail op: veteranendag.kmar@mindef.nl.

De kazernepoort is open om 09.30 uur en sluit als de laatste bus naar het NS-station uur gaat om circa 15.15 uur. Met de auto? Volg dan de bewegwijzering naar onder meer parkeerplaats De Kuil. Om 11.15 uur is de herdenkingsplechtigheid voor de gevallen en overleden veteranen bij het monument voor de poort. Van 12.30 tot 12.45 uur treedt op actief dienend veteraan, majoor Nick Lemmens met drie zelf geschreven veteranensongs samen met het Trompetterkorps KMar. Daarna is er een Indische rijstmaaltijd tot uiterlijk 13.45 uur. Er is een static show van voertuigen en overig materieel. Bij diverse organisaties is informatie te verkrijgen bij hun stand in de tent, zoals SMC, Marechausseemuseum, Marechausseevereniging,

Thuisfrontcomité KMar. Mediacentrum Defensie verzorgt weer de fotografie en de foto's zijn later terug te vinden op de SMC-website. Voor alle veteranen zijn er consumptiebonnen en een presentje.

foto Mediacentrum Defensie

13e Nederlandse Veteranendag

Op zaterdag 24 juni 2017 zitten de treinen en bussen naar het Malieveld in Den Haag vol met veteranen en belangstellenden voor deze dag. De ontvangst op het station is allerhartelijkst, die op het Malieveld voelt als een warme deken. Regen dreigt de hele dag door, maar bij de sluiting om 17.00 uur is er nog geen spat gevallen. De temperatuur van twintig graden is een unicum in deze snikhete week.

| Door: Frans Meijer

Malieveld

Op naar de C-tent waar het SMC-duo Cees van Ingen en Willem le Rutte al op ons wachten, de SMC-banier wijst ons de weg. Daar nemen we de bonnen in ontvangst, zo ook de tribunekaart voor de partners. De koffie/thee is gratis. We ontmoeten collega-veteranen en babbelen met drie KMar-eenheden. Er zijn helaas minder detachementen met actief dienenden, want de KMar heeft het razend druk. De verhalen komen goed op gang. Vlug een rondje maken over het terrein. Je kunt informatie krijgen en ook vingerafdrukken laten maken bij de stand van het Marechauseemuseum. Bij de SMC-stand ontmoeten we Leen Jongejan en Jacqueline van Gilst. Nog even het cadeautje ophalen bij het Veteraneninstituut en op de foto bij het veteranenblad Checkpoint. Er is een KMar-hoek met de YPR-KMar en twee voertuigen, een trekpleister voor de kinderen. Druk is het bij het vangen van boeven vanuit

een KMar-auto. Ze staan zelfs in de rij om een scherfwerend vest en een pistool te mogen dragen. Er is natuurlijk veel meer te bewonderen aan defensiematerieel en bij de Mariniers kun je een klimtoren in. De KMar ondersteunt de reguliere politiezorg: uit alle hoeken van het land is personeel naar Den Haag gedetacheerd. Op de Koningsweg stelt het detachement zich om 13.00 uur op. Langs de Checkpoint-stand lopend, horen zij hoe de dj het nummer 'Take Five' van Dave Brubeck aankondigt, aangevraagd door Frans Meijer voor allen die bij UNIPF in Bosnië hebben gediend.

Ridderzaal en Binnenhof

Het scherm buiten op het Plaza Theater toont de openingsceremonie in de Ridderzaal. De 100-jarige veteraan Paul Moerman en enkele andere veteranen krijgen alle eer van minister-president Mark Rutte. SMC wordt vertegenwoordigd door Piet van Sprang, Gerard Kers en Willem van Eekeren, de eerste twee met partner. De veteranen Manja Blok en Amad Azizi voeren een act op. Is Manja niet werelds eerste vrouwelijke gevechtspilote op de F-16? Gooide zij

niet op 11 juli 1995 met haar wingcommander bommen af op Servische tanks die Srebrenica onder vuur namen? Ja... dat is zij! Het bleef daarna 'stil', zodat generaal Mladic Srebrenica onder de voet liep en 8000 moslimmannen doodde. Amad, met zijn ouders gevlucht uit Afghanistan, is nu wachtmeester bij de KMar en vertelt zijn verhaal. Zangeres Renee van Bavel zingt veteranenliedjes, samen met de Koninklijke Militaire Kapel Johan Willem Friso. Minister Hennis Plasschaert staat op het Binnenhof stil bij Ted Meines: 'Dit is de eerste Veteranendag zonder de "vader der veteranen", hij wordt gemist, maar zijn betrokkenheid, inzet en woorden blijven.' Op het Binnenhof worden ook veteranen gedecoreerd, best wel emotioneel allemaal. KMar-kolonel Evert Jan Kasteel, pas teruggekeerd van een missie, mag op tv zijn verhaal doen.

Defilé

Nederland telt 115.000 veteranen, 4000 van hen paraderen langs koning Willem-Alexander op de Kneuterdijk. Een bont geheel, vooraf gegaan door de vaandelgroep krijgsmachtdelen met

SMC-detachement op de Kneuterdijk

SMC-stand op het Malieveld

Voor politiedienst gedetacheerd naar Den Haag

foto Frans Meijer

Reservisten in detachement LTC KMar

foto Frans Meijer

daarin de KMar-standaard met vier man. In het begin is er de fly-past van de Koninklijke Luchtmacht met historische en moderne vliegtuigen. Het SMC-detachement heeft plaats 86 in de rij, voorafgegaan door het Trompetterkorps KMar. Hierna volgen: een pantserrupsvoertuig YPR, het detachement OTCKMar (in de nieuwe KMar-kleding) en een VW Amarok. Een detachement van het Landelijk Tactisch Commando KMar (LTC) sluit de marsechausegelederen. Langs de route staan 90.000 toeschouwers, iets minder dan vorig jaar.

Het SMC-detachement is dit jaar bijzonder klein, slechts 23 man. Dit moet volgend jaar minimaal weer uit 36 personen bestaan. Maar het detachement krijgt net zoveel waardering als de anderen van de toeschouwers langs de route. Banierdrager Jaap Gatsma voorop,

kolonel bd Stan Klijnhout geeft de bevelen en Willem le Rutte let erop dat iedereen in de rij gelijk blijft lopen. Ook op de tribune en in enkele historische voertuigen zitten KMar-veteranen, van enkele detachementlopers ook de partner. Het aantal SMC-gegadigden was tachtig personen, een klein aantal is thuis gebleven zonder zich af te melden. Tegen

15.00 uur zijn we terug op het Malieveld. Eerst de Indische hap nuttigen, de gezelligheid voortzetten en luisteren naar de diverse optredens. Geen stoel is onbezet en ook de 'gele jongens' ontbreken niet. Rond 17.00 uur gaat iedereen vol herinneringen huiswaarts. Kort daarop horen we de regen op onze trein kletteren.

Detachement OTCKMar in nieuwe KMar-kleding

foto Frans Meijer

Dodenherdenking in Libanon

Op 4 mei 2017 werd namens SMC bij het UNIFIL-monument in Tyre (Libanon) een krans gelegd ter nagedachtenis aan de negen Nederlandse militairen die tijdens de UNIFIL-missie in de periode 1979-1985 om het leven zijn gekomen. Cees van Ingen bericht.

Het was een respectvolle herdenking met een dodenappel, speeches, twee minuten stilte en kransleggingen. Humanistisch raadsman Hetebrij memoreerde de KMar in zijn toespraak: 'Also Dutch Military Police who served here, express their personal commitment with the mission by sending a wreath.' Bij de plechtigheid waren aanwezig: de Nederlandse ambassadeur in Libanon de heer Schaapveld, defensieattaché luitenant-kolonel Mezger, waarnemend

commandant Libanese strijdkrachten, de gouverneur van Zuid-Libanon, de burgemeester van Tyre, een afgevaardigde van UNIFIL sector West, veertig Nederlandse UNIFIL-veteranen, UNTSO-mansschappen en enkele in Libanon woonachtige Nederlanders.

Kransen werden gelegd door de autoriteiten en de UNIFIL-veteranen. Twee Libanese militairen legden de SMC-krans. Veteranen Leo Kraaijbeek en André Tobä brachten de eregreet. De stichting 'Weerzien met Libanon' is enkele jaren geleden begonnen met het organiseren van deze herdenking, jaarlijks op 4 mei. Chris Laarhoven leidt deze stichting en organiseert per jaar enkele terugkeerreizen naar Libanon (www.weerzienmetlibanon.nl).

Tegenwoordig wordt de herdenking mede georganiseerd en gefaciliteerd door de Nederlandse ambassade in Beiroet.

Telefoonterreur vanuit Bosnië

Maart-juni 1999, de Serven blijven zich verzetten tegen de Albanese Kosovaren. De Kosovo-crisis komt tot een climax. NATO-vliegtuigen werpen bommen op militaire en burgerdoelen in Servië. In het Servische deel van Bosnië – Republika Srpska (RS) – komt men hier en daar in opstand. KMar-personeel van UNIPTF (*United Nations International Police Task Force*) op *Station Zvornik* in de RS moet vluchten. | Door: Frans Meijer

Hoe was het ook al weer?

De moslimenclave Srebrenica viel in juli 1995. Generaal Ratko Mladic liet 8000 moslimmannen ombrengen. Het Verdrag van Dayton in november 1995 deelde Bosnië op in twee entiteiten: de *Federation of Bosnia and Herzegovina* (FED) met veelal moslims en Kroaten en de RS met voornamelijk Bosnische Serven. De grens van 1080 km lang, de *Inter-Entity Boundary Line* (IEBL), was vrij te overschrijden. Men keek toe. Onder andere Nederland zond andere troepen naar Bosnië om dit verdrag af te dwingen: *Implementation Force* (IFOR), opgevolgd door de *Stabilisation Force* (SFOR). De wederopbouw van het politie- en justitiële apparaat kon beginnen, zo ook de terugkeer van vluchtelingen, het inleveren van wapens en toezicht

op de verkiezingen. De entiteiten moesten weer naast elkaar dienst kunnen doen op de politiebureaus, zonder corruptie

en chantage. De *United Nations International Police Task Force* (UNIPTF) werd opgezet en telde in 1999 meer dan 2000 politiefunctionarissen uit maar liefst 43 landen. Vanaf december 1996 deden telkens voor een half jaar 55 marechaussees dienst bij UNIPTF.

UNIPTF

Wachtmeester der 1e klasse Richard Sluik is van de zevende rotatie van de KMar-bijdrage en komt medio februari 1999 in Bosnië aan. Na een introductie-cursus van acht dagen in Tito Barracks in Sarajevo (Engelse taal, *human rights*, rijvaardigheid, computer en andere zaken) gaat hij samen met twee KMar-collega's naar *Station Zvornik*. Heel Bosnië is verdeeld in zeven regio's. De IEBL loopt dwars door de regio's heen met aan weerskanten UNIPTF-stations. Naast het trio met Sluik gaan er nog eens 19 naar de RS en de overige 33 naar de FED-zijde, in groepjes van minimaal twee personen. Een aantal is geplaatst bij *Headquarters* UNIPTF in Sarajevo, zo ook de vijf die mede de grensbewaking in Bosnië gaan opzetten.

Onderling contact tussen elkaar is er nauwelijks; de KMar-senior zet een nieuwsbrief op en er komt *Contingent Day / Medalparade* in Sarajevo voor de Nederlanders. Er blijven tien KMar-leden van de zesde rotatie drie maanden langer om het tekort op te vullen ontstaan door tien man van de zevende rotatie in Nederland uit de opleiding te halen (de UN hadden de eisen van operationele ervaring ineens verhoogd), een domper. De zevende rotatie krijgt meer voor de kiezen: drie personen zakken voor de Engelse taaltest en gaan terug naar Nederland, partners mogen niet op bezoek komen (bij de overige landen wel), de blauwe gevechtskleding is te

Dayton
Akkoorden: verdeling van Bosnië vanaf november 1995 (rode stip = Zvornik)

warm in de hete zomer, per 1 juli 1999 gaat de UNIPTF over op een vijfdaagse werkweek (dus geen verlof meer opbouwen bij dertig dagen achter elkaar werken) en de UN-toelage gaat terug naar 75 dollar per dag.

Zvornik

De stad Zvornik ligt in het noordoosten van Bosnië aan de rivier Drina. Met de brug over de rivierdam komt men zo in Servië. In het centrum bevindt zich een UNIPTF-station, in een vleugel boven hotel/restaurant Drina. Een Brit heeft de leiding over 22 UNIPTF-mannen/vrouwen van diverse nationaliteiten. Het UNIPTF-personeel is onbewapend.

Station Zvornik op de eerste verdieping van hotel Drina

2017, Richard Sluik

Zvornik aan de rivier Drina op de grens met Servië

Russische materieel in de buurt van Zvornik

In voorkomend geval vallen ze terug op SFOR-eenheden; voor Zvornik is dit het Amerikaanse Camp Dobol. Het KMartrio huurt kamers bij iemand die bij de RS-PTT werkt, om er te slapen en hun potje te koken. Van deze huisbaas werd gezegd dat hij moslims ombracht en dat hij nu Nederlanders of Duitsers uitkiest voor onderdak en bescherming.

De Nederlanders doen gewoon hun werk: monitoren, inspecteren, patrouilles en andere UNIPTF-taken. Ze komen zelfs in Servië en komen daar ook Russische eenheden tegen. Of die van SFOR zijn, weet Sluik zich niet meer te herinneren. Raar zijn ook de oneigenlijke UNIPTF-patrouilles langs de grens bij nacht. De Kosovo-crisis in het zuidwesten van Servië tegen de grens met Albanië aan, verstoort met name ook in de RS van Bosnië de rust. De NATO werpt van maart tot juni 1999 bommen op Servische doelen, waarop ook Bosnische Serven hevig in verzet komen. Het begint met het gooien van eieren en met achtervolgingen, maar al snel gaat men over tot vernieling en brandstichting van alles wat met de UN te maken heeft. UNIPTF ontruimt veel *stations* aan de RS-zijde, zo ook Zvornik. Het Zvornik-personeel evacueert onder heftige omstandigheden en brengt drie dagen beschermd door op Camp Dobol aan de FED-zijde. De telefoonverbindingen tussen de FED en de RS liggen eruit.

Telefoonterreur

Station Zvornik gaat weer open tussen 09.00 en 16.00 uur. Er komt meer politiebescherming en het UNIPTF-personeel heeft voor de nacht een onderzoek gezocht bij Tuzla in de FED, in Kiseljak. Ze oefenen de UNIPTF-taken nu uit met twee voertuigen met een

Voertuigen UNHCR (High Commissioner for Refugees) gemolesteerd

dubbele bezetting. Het drietal gaat voor een paar dagen met verlof naar Nederland, even de hectiek ontvluchten. Weer terug in Bosnië: naar verluidt is er iets heftigs tegen de UN te verwachten; de UNIPTF-*security* sluit het ook niet uit. Maar er gebeurt niets. In hun appartement is geen telefoon en bellen met het thuisfront doen ze vanuit een openbare telefooncel in de buurt van Kiseljak. Vanaf eind april draait Station Zvornik weer klokronde, wat het UNIPTF-personeel niet prettig vindt. Er tegen ageren, helpt niet.

Een tweede verlof volgt van 30 april t/m 5 mei 1999. In de week voor dit verlof gebeurt het: bij twee van de drie komen thuis duistere telefoontjes binnen vanuit het missiegebied in gebroken Engels en Duits. Gelet op de nummers belt men uit Prestina (Kosovo) en Tuzla (Bosnië). Allerlei bedreigingen en zinspelingen worden geuit, ook met betrekking tot de kinderen. Thuis geko-

men vraagt Richard Sluik gelijk een ander telefoonnummer aan en het bellen stopt. Ook probeert hij van huis uit een overplaatsing te regelen en het wordt uiteindelijk Sebrenik. Bij die ander gaat de terreur enige tijd door, om gek van te worden. Terug van verlof huren ze weer dezelfde kamer in Zvornik. Ze slapen echter regelmatig in de gang om bij gevaar direct te kunnen vluchten. Richard Sluik sluit af: 'De redenen van deze telefoonterreur en door wie gepleegd, zijn voor mij altijd een raadsel gebleven. Of de huisbaas hiermee te maken heeft, weet ik niet. Na onze terugkeer in Zvornik hebben we hem wel verteld over onze telefoontjes uit Kiseljak. Van ingestelde veiligheidsonderzoeken weet ik ook niets.'

Het is voor Richard bij één missie gebleven; hij is nu werkzaam als adjudant bij de Brigade KMar Noord-Holland, locatie IJmuiden, en gaat in april 2019 met functioneel leeftijdsontslag.

De laatste Beste Mannen

'Als de voortekenen niet bedriegen werd op 29 juni 1967 bij het A Instructie-eskadron de laatste ouderdag voor ouders van dienstplichtigen gehouden. Deze lichting 1967-3 was de laatste lichting vóór de dienstitijdkorting. Daarna worden de ouderdagen niet meer in de opkomstcentra gehouden', aldus de correspondent van Ons Wapen in de 13e jaargang, nummer 6. | Door: Martin Aalbers

Laatste ouderdag bij Depot KMar

Het artikel in Ons Wapen meldt verder:

'Uw correspondent heeft niet nagegaan hoeveel ouderdagen voor dienstplichtigen het depot heeft gekend maar het getal 100 zal wel aardig de orde van grootte vormen en het mag dan ook gerust worden gezegd, dat het een groot succes mag worden genoemd dat juist de ouderdagen aan het Depot KMar door instanties die het aanging, zoals de Staf van de Inspecteur-Generaal en de afdeling Publiciteit van het departement als goed georganiseerd en stijl- en sfeervol werd betiteld. Jammer dat het voorbij is en een opwekking voor onze parate onderdelen om ons als gastheren waardig op te volgen.'

De 145 jonge mannen die 24 mei 1967 voor het vervullen van de militaire dienstplicht op de Koning Willem III-kazerne opkwamen, was de laatste

lichting die door de indelingsraden was geselecteerd en de volle 21 maanden

moest dienen. Daarna deed de computer zijn intrede, maar dat verliep niet geheel vlekkeloos.

Lichting 67-4 is daarvoor nooit opgekomen! En het werd inderdaad de laatste ouderdag met onder andere een parade, uitverkiezingen van het Beste Peloton, Beste Man van het Beste Peloton en Beste Man van het Eskadron.

Beste Man van het Beste Peloton

24 mei 1967 staat in het geheugen van Jan Duerink gegrift. Jan was en is een jongen uit Nijverdal en stond op het stationsplein van Apeldoorn verdwaasd om zich heen te kijken. Tijdens de ouderdag moest hij tot zijn grote verbazing uittreden. Jan werd uitgeroepen tot de Beste Man van het Beste Peloton (het 1e peloton) en kreeg een vaantje in de loop van zijn Uzi. Achteraf viel bij hem het kwartje. Alles wat met de ouderdag te maken had, moest worden voorgeoefend: het uittreden, commando's geven, peloton afmarcheren, etc. En ook waarom hij die dag op de kop van het peloton moest staan. Normaal stond Jan bij de kleintjes. Hij is niet de langste, integendeel!

Ook nu nog vraagt Jan zich af waarom hij de Beste Man van het Beste Peloton is geworden. Hij vermoedt werkelijk dat er dobbelstenen aan te pas zijn gekomen. Normaal gesproken ging de Beste Man van het Beste Peloton naar de wachtmeesteropleiding, maar – zo is hem verteld – omdat 67-3 een onevenredige opkomst was, bleef hij (gelukkig)

ge-
woon

marechaus-

see. Wel werd hij

per direct pelotonsoudste. 's Avonds in de kantine werd zijn toenmalige verloofde en huidige vrouw Diny gevraagd met wachtmeester Lutjes de dans te openen. Ging perfect, want ze was en is een danskampioen.

Na de vervolgoopleidingen werd Jan geplaatst bij 11 Maresk in Schaarsbergen. Tijdens een oefening in Duitsland hield hij een militaire personenauto aan voor controle, maar had het rode bordje met twee sterren niet opgemerkt. De generaal-majoor zette hem direct in de houding. Wat doe je dan? Hij heeft de generaal naar zijn paspoort gevraagd en tot zijn grote vreugde kon hij die niet tonen. Toen Jan hem vertelde dat hij rapport zou opmaken, was de generaal 'not amused'. En zo zijn er meer anekdotes en verhalen, iedereen die dienstplichtig is geweest zal dat zeker herkennen. Het was een roerige tijd met oorlogen in Israel en de Praagse Lente, maar ook een mooie tijd.

Jan is een echte doordouwer; hij heeft zijn lts-, mts- en hts-diploma's gehaald en in de avonduren aan Nijenrode de studie ISFAH/Nevi-3 gedaan naast zijn werk bij Philips Almelo. Daar heeft hij 25 jaar gewerkt, met als laatste functie inkoop. Daarna heeft Jan 21 jaar bij Stork/Flowserve Hengelo gewerkt als manager inkoop. Hij is nu negen jaar met pensioen, is hulpje voor zijn vrouw en kassier bij zijn voetbalclub. Samen fietsen ze veel, wandelen met de hond en trekken op met de kleinkinderen.

1967, marechaussee Jan Duerink

1967, links Jan Duerink

Jan mag graag knutselen. Helaas laat de gezondheid hem soms in de steek, maar momenteel gaat het goed. Thuis is defensie al wat de klok slaat. De zoon is luitenant-kolonel van de Technische Staf en dochter is burgermedewerker bij de brigadestaf op de Frank van Bijnen Kazerne.

Beste Man van het Eskadron

Geboren en getogen in Heemstede en nu woonachtig in Aerdenhout, Ben Prijs. Na de mulo-a en de Middelbare Handels School in Amsterdam heeft hij een jaar gewerkt bij het Verenigd Cargadoors Kantoor in Amsterdam. Het was een tussenjaar, hij moest immers in militaire dienst bij de Marechaussee, een prima onderdeel ondanks het negatieve beeld onder dienstplichtigen en voor het fysieke aspect een uitdaging. Hij zou er een mooie tijd van gaan maken.

Op de ouderdag van het depot werd Ben tot zijn verrassing, verbazing en eigenlijk ook met een beetje afschuw

verkozen tot beste marechaussee van lichting 67-3. Hij mocht uittreden en zich melden bij depotcommandant kolonel H.F. Onderwater, die hem de legpenning overhandigde. Als Beste Man van het Eskadron ging Ben de kaderopleiding voor dienstplichtig wachtmeester volgen.

Op 29 november was Ben voor zijn examen met drie jeeps op weg naar het bivak in de Achterhoek. De groep werd in Varsseveld geconfronteerd met een ernstig verkeersongeval. Zijn radioman trachtte contact te krijgen met zijn leidinggevend, maar dat lukte niet. Ben besloot om zijn examen maar even het examen te laten en te helpen met het verzorgen van gewonden, het afzetten van de weg en het regelen van het verkeer. Toen zij uren later weer op weg gingen, heeft hij in het donker zijn bivak op een verkeerde plek uitgezet, helaas een foutje met de coördinaten. De examinatoren die hem en zijn groep kwijt waren en uiteindelijk na radiocontact op de foute bivaklocatie wisten te

2017, Jan Duerink

vinden, waren pisluk. Hij had eigenhandig het examen 'even' verlaten en stond op een verkeerde locatie. Ben werd direct uit de kaderklas gezet en moest zich de volgende ochtend in Apeldoorn melden. Ondanks zijn uitleg moest hij als straf een week binnen blijven. De week erna kwam bij majoor Bos een bedankbrief binnen van de rayoncommandant van de Rijkspolitie. Ben werd ontboden bij kapitein Schipper en kreeg een aantal weekenden prestatieverlof, maar de kaderopleiding werd niet alsnog opgepakt. Wachtmeester is hij (jammer genoeg?) nooit geworden.

En hoe verder nu met die Prijs? Alle lichtinggenoten waren in december paraat geworden. Hij heeft even verlor en verlaten in Nunspeet gezeten, maar is na tussenkomst van kapitein Schipper toegevoegd aan kolonel Van Sprang, de legerkorps marechaussee-officier in Apeldoorn. Hier heeft hij semiparaat de rest van zijn dienstitijd uitgezeten. Het grote voordeel was, dat hij als kantoorclerk ieder weekend zijn sportactiviteiten (speelde betaald voetbal en hoofdklasse honkbal) kon invullen. Rustige kantoor tijden, vrijdag 16.00 uur naar huis en maandagochtend 10.00 uur terug, en tussentijds in Deventer zijn hbs-a diploma gehaald. Al met al heeft hij een prima tijd gehad. Ben heeft 21 jaar gewerkt bij Philips (Telecommunicatie en Informatie Systemen) en 15 jaar bij KPN, veelal in management/directiefuncties. Vanaf 2003 is hij (nog steeds) actief als eigenaar van enkele kleine bedrijven.

1967, Ben Prijs bij kolonel Onderwater

2017, Ben Prijs

Het verdere verloop van oorlogsjaar 1940

Deel 8 | Door: Willem Geense

8 augustus. 'In den voormiddag liet de Majoor Div. Commandant al de marechaussees bij elkaar roepen en deelde hij ons mede dat zijn pogingen om het Korps Marechaussee hier een afzonderlijke taak te geven waren mislukt en dat het thans vast stond dat de Divisie voor andere doeleinden zou worden bestemd. O.a. zou uit het personeel een z.g. gevechts-compagnie worden gevormd van het jongere personeel. Een en ander maakte op het personeel diepen indruk en het besluit werd genomen om van elke afdeling een deputatie naar den Majoor te zenden om nog andere mogelijkheden te bespreken. Deze deputaties werden heel goed ontvangen en ontvingen de mededeeling dat het besluit reeds gevallen was, doch dat geen middel onbepoefd zal worden gelaten om onze marechaussee-positie te blijven handhaven. Door een en ander ontstond een minder gunstige stemming onder het personeel, doch om thans niet wenschelijk neer te schrijven redenen, weer ten goede keerde.'

19 augustus. 'Dezen datum is eigenlijk zeer belangrijk in ons leven in Engeland, daar heden ons Wapen is gesplitst in een

groep 'Mobiele Marechaussee' en een groep 'Politieafdeling Marechaussee'. Elk der groepen werd een Compagnie genoemd. De Mobiele Compagnie komt o.l. van Kapt. E.A.M. van Suylen en de Politie Compagnie o.l. van Kapt van der Kroon. Bij de M.C. wordt Owr. J.A. Rooms administrateur en Wmr. W. de Jager fourier. Bij de Politie Compagnie wordt Owr. A. Kipmulder administrateur en ik schrijver, terwijl Wmr. S.A.N Jol (de schrijver van Kapt Kist) fourier wordt. Hierdoor wordt tent 15 uit elkaar gerukt. Er was nl. bepaald dat de menschen boven de 38 jaar bij de Politie Compagnie kwamen en verder de menschen daar beneden, die niet om één of andere reden ten volle fit waren of last met hun lichaam hadden. De Politie Compagnie werd ondergebracht in huize 'Plas Isa' aan de Gordon straat te Porthcawl, een oud herenhuis. Op 17 Augustus hadden wij het reeds een goede beurt gegeven, daar het reeds door Engelsche soldaten was bewoond en in een minder zindelijke staat was achtergelaten. Zoo gebeurt het dat alleen Wmr. Zevenbergen in het kamp achterblijft uit onze tent.'

21 augustus. 'In den voormiddag deed een 3-tal Duitsche bommenwerpers een aanval op het nabijgelegen vliegveld

Korte terugblik op deel 7

Deze serie artikelen is gebaseerd op het oorlogsdagboek van wachmeester Leendert Stolk, in mei 1940 geplaatst bij de Brigade Princenhage (Breda) en dat van zijn zoon Adriaan. In deel 7 lazen we hoe wachmeester Leendert Stolk in de maanden juli en augustus 1940 de tijd in het militaire kamp in Engeland voornamelijk doorkomt met sportwedstrijden, kerk- en ziekenbezoek en oefenen voor een defilé voor het bezoek van Prins Bernhard. Zo af en toe is er luchalarm maar de Duitse vliegtuigen blijven nog op veilige afstand. In dit deel 8 bestrijken we de rest van het jaar 1940 en om deze dagboeken ook voor hedendaagse lezers interessant te houden, passen we wat 'censuur' toe en worden vermeldingen van kerkdiensten, zangkoor oefeningen en uitstapjes zo nu en dan overgeslagen.

Stormy Downs, waarbij eenige bommen werden afgeworpen en personeel werd gemitrailleerd. Hierbij werden 7 à 8 personen gedood of zwaar gewond.'

25 augustus. 'Dit zou een zeer belangrijke dag in onze ballingschap worden. Des vm. godsdienst oefening o.l. van Kapt. Galle en na afloop gingen wij volgens afspraak naar de Congregational Church, de kerk nabij ons kwartier, waar de dienst om 11 uur aanving en Ds. Thomas voorganger was. Om de dienst te volgen kenden de meesten van ons nog te onvoldoende Engelsch. Goed en wel in het gebouw teruggekeerd, klonk er opeens een stem in het gebouw: 'Jongens, brieven uit Holland!' Ik kan nu niet meer zeggen hoe of ik beneden ben gekomen, doch ik vermoed met groote sprongen. Owr. Meulenberg hield in de handen een

Portcawl, 31-8-1940, defilé Nederlandse troepen

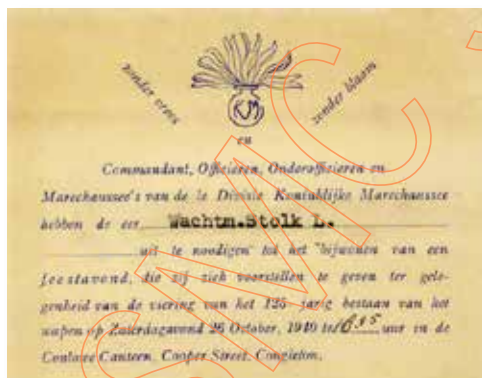
grote stapel brieven van het Roode Kruis. Ook voor mij een brief. Haast ongelooflijk en nog wel van mijn vrouw. Ik vouw de brief, welke in het Fransch gesteld was, open en met behulp van Mar. Vlemingh lees ik: "Uw vrouw, mevr. Stolk (Princenhage) laat U weten, dat zij allen een goede gezondheid genietenen hopen U weldra terug te zien. De tuin is mooi. De beide families in goede orde. Vele groeten en kussen van allen". (8.6.1940). De meesten van ons hebben bericht van vrouw en kinderen, ook de Wmrs. P. Bakker, C. van Buren, G. de Bruin en L. Potter. Wmr. P. Ceton niet, doch zijn zwager Mar Piet Boogaard heeft bericht uit Dordrecht van Boogaard dat alles goed is. Wij zijn dan allen even stil met ons geluk en hebben de handen vol om niet te huilen van blijdschap. Owr van Rijn (uit Tilburg), die nog in het kamp gelegerd was, vertelde mij: "Na het lezen van de goede tijding, nam ik mijn rijwiel en reed het kamp uit en na een afstand van plm. 150 M. heb ik gehuild, gelachen en gezongen van blijdschap." Er waren er zelfs die kiekjes van huis hadden ontvangen. Daarom was dit de voornaamste dag (tot heden) in onze ballingschap. Als begrijpelijk werden de brieven herhaalde malen aan vrienden en bekenden voorgelezen.'

31 augustus. 'In den morgen defilé der Ned. Troepen, met daaraan voorafgaand toespraken van den Aalmoezenier en den Vlootpredikant.'

9 september. 'Alarmtoestand blijft bestendig, hoewel voor ons meer vrijheid wordt gelaten en waaraan wij afleiden

dat er nog geen doorgezette aanvallen der Germanen wordt verwacht. De radio bericht zware aanvallen uit de lucht op Londen en groote verliezen voor de Deutsche luchtmacht.'

30 september. 'Laatste voorbereidingen voor ons vertrek op 1 October [redactie: naar Congleton]. Des avonds was er nog een gezellige samenkomst in de Highfield Church, aangeboden door Ds. Thomas en de dames uit de cantine. Hierbij kwam zeer sterk tot uitdrukking hoe noode zij ons zagen vertrekken. Zoo kwam aan ons verblijf in Porthcawl een einde, zoals ook aan ons verblijf in Engeland t.z.t. een einde zal komen. De laatste avonduren brachten Wondergem en ik nog door bij de fam. Thick, voor wien wij nog een blijvende herinnering hadden gekocht.'

Hierdoor waren zij zeer ontroerd en wij moesten beloven dat wij ons verlof, zoo wij dat zouden krijgen, bij hun zouden doorbrengen.'

26 oktober. 'In den vm. defilé voor het gemeentebestuur van Congleton in verband met het 125-jarig bestaan van het

Wachtmeesters Stolk en Wondergem, en mr. en mrs. Thick

Wapen der Koninklijke Marechaussee. In den avond feestelijke herdenking van dat feit in een gezellig versierde zaal te Congleton, waarvoor verschillende autoriteiten en andere personen waren uitgenodigd. Het geheel had een gezellig verloop en wij gingen allen voldaan huiswaarts.'

7 oktober. 'In de loop van den dag vernemen wij dat de Fransche regeering Pétain zich bereid verklaard heeft de vredesvoorstellen van Hitler te aanvaarden. Wij kunnen ons nog niet voorstellen welke gevolgen hieraan verbonden zullen zijn. Wij vermoeden dat een en ander een ongunstige uitwerking zal hebben op het Fransche publiek. Daar dit niet de bedoeling van mijn aantekeningen is, zal ik mij hiermede verder niet bezig houden.'

28 oktober. 'Wij vernemen dat de Italianen Griekenland zijn binnengevallen.'

23 december. 'Ook dezen avond en nacht werden steden in de omgeving zwaar gebombardeerd.'

(wordt vervolgd)

Oorlogstoestand van 8 augustus tot het einde van 1940

Wachtmeester Leendert Stolk heeft in de achterliggende maanden via het Roode Kruis - zij het met grote vertraging - voor het eerst brieven ontvangen van zijn gezin in Nederland. De korte briefjes hebben vooral een geruststellend karakter zo van: 'met ons is alles goed en de tuin staat er mooi bij.' In werkelijkheid wordt het leven in deze maanden in Nederland steeds moeilijker: textiel gaat op de bon evenals vlees. Gas en elektra worden gerantsoeneerd en op 3 oktober wordt de zgn. Ariërvierklaring ingevoerd.

Door de bombardementen in de omgeving weet Stolk dat de Duitsers nog steeds verder opdringen. Ook buiten Engeland gaat het absoluut niet goed met de vrije en onafhankelijke landen in de wereld: Duitsland heeft in deze periode de totale blokkade van Engeland afgekondigd om het uit te hongeren en ook de (lucht-)slag om Engeland woedt vanaf eind september in volle hevigheid. De Italianen dragen ook hun steentje bij door Egypte te bezetten en een oorlog tegen Griekenland te beginnen. Japan, Italië en Duitsland sluiten eind september een 'driemogendhedenpakt' wat in het vrije westen alleen maar bijdraagt tot nog grotere vrees. Op 15 november wordt Coventry bij zware luchtaanvallen vrijwel vernietigd. Er zijn in deze maanden ook kleine lichtpuntjes: De RAF weet bommen af te werpen op Berlijn en Keulen en ook de Engelse Navy boekt op zee enige successen tegen de Italiaanse oorlogsvloot.

Coventry, november 1940, Churchill bij de ruïnes van de kathedraal

Tabé Java, Tabé Indië

Op 12 augustus verscheen bij uitgever HarperCollins Holland te Amsterdam het boek 'Tabé Java, Tabé Indië, De koloniale oorlog van mijn opa' van Ronald Nijboer. | Door: Jack Vlaming

In mei 1945 meldden duizenden Nederlandse jongens zich aan als oorlogsvrijwilliger om 'onze Rijksgenoten in Indië te bevrijden van de Japanners.' Evert-Jan Nijboer, een boerenzoon met weinig toekomstperspectief en veel idealen, gaf zich ook op. Tijdens zijn opleiding in Engeland capituleert Japan. Toch gaat de eenheid naar Indië, nu om Indië te bevrijden van de opstandelingen. Zonder Indië wordt Nederland immers een niets betekende kleine natie! Hoopvol begint hij aan zijn avontuur en aan zijn dagboek.

De heenreis leest als een jongensboek. Op 3 oktober 1945 verlaat het bataljon Liverpool met motorschip Stirling Castle voor een aanvullende opleiding in Australië. Men blijft echter veel langer dan gepland onderweg. Australië wil de Nederlanders niet helpen, men heeft

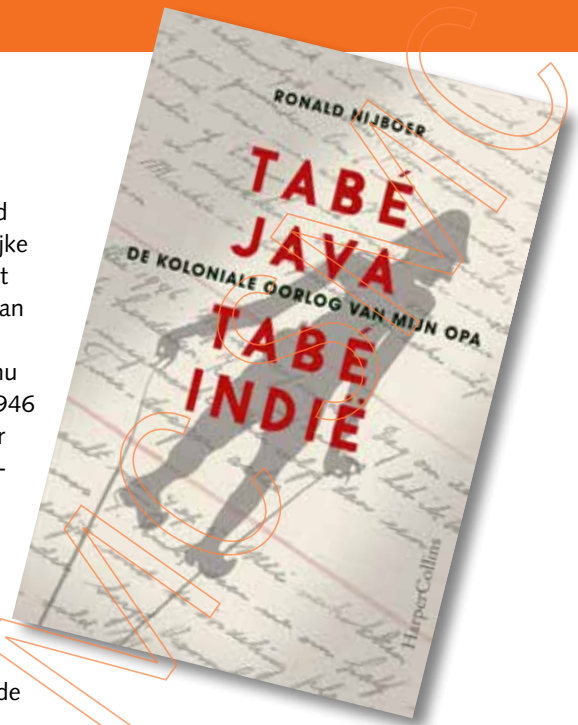
daar sympathie voor de vrijheidsstrijd van de Indonesiërs. Ook is het tijdelijke Engelse bestuur in Indonesië beducht voor de gevolgen van het toelaten van de Nederlanders en brengt men het Gezagsbataljon Indië naar Penang (nu een deel van Maleisië). In februari 1946 horen de leden van het bataljon daar dat hun bataljon al bij MB van 1 september 1945 is opgeheven.

Uiteindelijk komt de eenheid nu als W-brigade eindelijk in maart 1946 aan in Batavia. Daar worden de Nederlanders met name 's nachts geconfronteerd met aanvallen door de opstandelingen, de pemoeda's. Ze worden geconfronteerd met de gevolgen van de Bersiap, zien verminkte lijken zowel van collega soldaten als van de bevolking. Evert-Jan is ingedeeld bij de MP. Onder leiding van luitenant P.H.M. van Dijk weet een detachement van 24 MP's in Tangerang en omgeving ruim drieduizend gevangenen gehouden Chinezen en burgers te bevrijden. Later bij Tjiandjoer nog een keer. Hun aanwezigheid en inzet heeft nut! Daar wordt Evert-Jan echter ook geconfronteerd met de eerste gesneuvelde MP-collega, Pieter Eppen. Dat maakt grote indruk op hem. Na een aantal zeer intensieve maanden van patrouilles, wachtlopen en vrijwel geen rust mag hij begin 1947 naar de opleiding voor sergeant. Daarna wordt hij geplaatst bij de net opgerichte Centrale Dactyloscopische / Fotografische Afdeling van het korps MP/KMar. Hij fotografeert naast verkeersongevallen en begrafenisplechtigheden ook massagraven en maakt foto's van andere door Japanners en pemoeda's begane misdrijven.

Evert-Jan merkt net als zijn collega's dat in Nederland de steun voor hun inzet afbrokkelt, hij noteert alle politieke ontwikkelingen nauwkeurig in zijn dagboek. De eerste politio-nale actie – Operatie Product

– lijkt een positieve wending in de strijd teweeg te hebben gebracht. Door de internationale politiek gedwongen moet Nederland echter de operaties staken. Na 1 november 1947 verandert mede daardoor zijn stemming en maakt hij nog maar weinig aantekeningen. Uiteindelijk vertrekt hij op 28 februari 1948 met SS Groote Beer naar Nederland, op 20 maart van dat jaar komt hij aan in IJmuiden. Thuis en in zijn woonplaats wordt hij hartelijk ontvangen. Hij heeft net als veel van zijn collega's echter moeite met het wennen aan de nieuwe omstandigheden. Na verloop van tijd begint hij zich ook te ergeren aan gestelde vragen en het onbegrip. Evert-Jan zwijgt daarna over Indië, zoals zovelen.

Zeventig jaar later reist kleinzoon Ronald Nijboer (1987) zijn opa achterna, met diens dagboek in de hand. Nijboer is schrijver en onderzoeker. Eerder publiceerde hij bij De Correspondent en HP/De Tijd. Door zijn achtergrond als socioloog weet hij als geen ander het persoonlijke verhaal van zijn opa te verweven met de ondergang van Nederlands-Indië. Voor ons als (oud-)leden van de KMar biedt dit boek naast de reeds door Arie van Veen geschreven boeken over het korps MP/KMar een goed inzicht in wat men toen ook als MP'er in Indië heeft meege-maakt. Het boek is verkrijgbaar in de reguliere boekhandel voor € 19,99 (ISBN10: 9402727302 en ISBN13: 9789402727302).

Warme reünie Boerma/Plaizier

Door: Frans Meijer

Bij deze reünie op het landgoed Bronbeek op 22 juni waren ruim 45 personen aanwezig. In enge zin waren er veertien Indië-veteranen, twee weduwen en twee nabestaanden van de tweede generatie. Tien jaar geleden werd de reünie nog bezocht door ruim driehonderd personen...

Hoog bezoek

De temperatuur op deze dag was bijzonder hoog: ruim boven de dertig graden. In restaurant Kumpulan op Bronbeek was het met airconditioning aangenaam vertoeven. Gerrit Reloe, als nieuwe voorzitter van de reüniecommissie, toonde zich een goede vervanger van Roel Gras. Echter Roel werd node gemist door zijn sobats. SMC-voorzitter Jack Vlaming kon niet aanwezig zijn; hij was met zijn echtgenote nog niet terug van een buitenlandse reis. Bestuurslid Frans Meijer verving hem en las zijn speech voor. Naast een welkomwoord - onder meer aan luitenant-generaal Harry van den Brink en de Bronbeek-gastheer kolonel Michael Dulfer - ging de voorzitter in op het boek 'De brandende kampongs van Generaal Spoor'. Voor de KMar-veteranen zou het vier jaar durend onderzoek gevolgen kunnen hebben. Namens alle Indië-veteranen KMar/MP en hun nabestaanden is Jack Vlaming het aanspreekpunt richting de onderzoekcommissie. Dit loopt via het Veteranen

Platform. Gerrit Reloe noemde de negentien vrienden op die ons het laatste jaar zijn overleden. Het SMC-bestuur staat erop met deze reünie door te gaan 'tot de laatste snik.'

Kranslegging

Voorafgaand aan de herdenking namen de Bronbeek-bewoners eerst afscheid van hun KMar-bewoner Gerrit Visser, die de week er voor op 97-jarige leeftijd was overleden. Gerrit Visser werd altijd bij de reünie Boerma/Plaizier uitgenodigd. De herdenking voor de gevallen en overleden collega's vond buiten plaats bij het Indië-monument met voldoende plaatsen onder de bomen, uit de brandende zon. Dirk van Harten en Albert Zomer droegen de krans aan. Deze werd gelegd door de heren Rob Wijers en Ben Koenen, nabestaanden van de heer H.J. Wijers en mevrouw J. Wijers - Van 't Her die dit jaar beiden het leven lieten. Hoornblazer Snijkers van de Fanfare Bereden Wapens gaf de signalen Taptoe en Voorwaarts; het Wilhelmus kwam uit de speakers. Allen defileerden daarna langs de krans. Het bezoek van CKMAR viel duidelijk in de smaak en hij sprak met velen. De Indië-veteranen vertelden honderd uit over hun verleden en de jonge veteranen lagen aan hun lippen. Na de Indische maaltijd kwam er een einde aan de reünie. Cor de Boer gaf nog een exposé over zijn beleving

Charles Besançon vermaakt zich

van een deel van zijn Indië-tijd, voor anderen toch weer nieuwtjes, en hij dankte het SMC-bestuur voor de organisatie.

Kransleggers Rob Wijers en Ben Koenen

CKMAR in gesprek met familie Sibbald

foto's Pier Scholte

Music in Blue

2013, Amsterdam, troonswisseling en inhuldiging

foto: Mediacentrum Defensie

In het oprichtingsjaar van het Wapen, 1814, werden bij de marechauseecompagnieën trompetters ingedeeld om bevelen om te zetten in hoorbare signalen. Dat zou als het begin van muziek bij de Marechaussee kunnen worden gezien. Het duurde echter nog 136 jaar voordat in 1950 een tamboerskorps, de voorloper van het huidige Trompetterkorps der Koninklijke Marechaussee werd opgericht. Dit Trompetterkorps timmert zowel nationaal als internationaal flink aan de weg en is hard op weg om zeventig jaar oud te worden. | Door: Jan Gaasbeek

Geldinzameling

Na de militaire parade op de verjaardag van H.K.H. Prinses Wilhelmina op 31 augustus 1949 schreef de Nieuwe Apeldoornse Courant over het gemis van een eigen muziekkorps in Apeldoorn. Er was dat jaar al een actie gestart om geld in te zamelen om een drumband te kunnen

oprichten. In datzelfde jaar kreeg sergeant Antoon Boer van het Garde Regiment Grenadiers opdracht van de Inspecteur der Militaire muziek, dr. Walther Boer, bij het Depot der Koninklijke Marechaussee een drumband naar Engels voorbeeld op te richten. Het korps bestond uit beroepsleerlingen van het Depot en dienstplichti-

gen bij de Marechaussee. Er moest door het gebruik van geleende instrumenten veel geïmproviseerd worden. Tijdens een in 1949 opgestarte actie met de naam 'Zonder vrees en zonder blaam' konden de inwoners van Apeldoorn een certificaat kopen, dat ook toegang verschafte tot de kazerne bij de officiële presentatie van de drumband. De actie bracht vijfduizend gulden op, een groot bedrag voor die tijd. De Apeldoornse burgemeester mr. Des Tombe overhandigde op 12 april 1950 namens de burgers van zijn gemeente aan depotcommandant, luitenant-kolonel Nammensma, een compleet instrumentarium. De burgemeester: 'Ik mag dan bij deze namens de burgerij van Apeldoorn dit instrumentarium overhandigen, ik mag daarbij de wens uitspreken, dat dit instrumentarium zal mogen bijdragen tot het versterken van de band tussen het garnizoen, de gemeente Apeldoorn en de burgerij van Apeldoorn.' Overigens had het comité dat de geldinzamelingsactie coördineerde de voorwaarden gesteld, dat de instrumenten eigendom van het

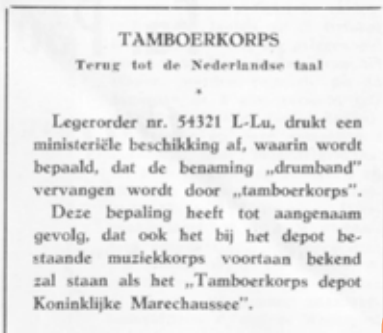

1950, uitreiking instrumentarium door de burgemeester van Apeldoorn

garnizoen Apeldoorn zouden blijven, omdat niet vaststond dat de Koninklijke Marechaussee tot in lengte van jaren in de gemeente gelegerd zou blijven. De toen nog jonge Nederlandse televisie maakte een reportage van de uitreiking die ook werd uitgezonden. De mars 'Mon Beppie' werd voor deze gelegenheid gecomponeerd en ten gehore gebracht op de nieuwe instrumenten.

Taptoe Delft

In 1954 werd deelgenomen aan de eerste taptoe in Delft. Een verslag uit Ons Wapen van 26 oktober 1954: 'Ook de drumband liet weer van zich horen. De taptoe in Delft, waar verschillende militaire muziekkorpsen aan deelnamen, is een groot succes geworden. Om deel te kunnen nemen aan dit muziekfeest is dagelijks geoefend. De kwaliteit van het blazen en slaan van deze drumband verzekerde ons goede resultaten voor het optreden te Delft. Onze verwachtingen werden niet teleurgesteld. Wacht-

1954, van drumband naar tamboerkorps

meester A. (Toon) Boer en marechaussee J. (Joop) Braafhart, met de overige leden van de drumband, welke voor deze speciale gelegenheid versterkt was met personeel van de divisies, kunnen op een succesvolle taptoe terugzien.' In 1954 werd de Engelse benaming drumband bij ministeriële beschikking gewijzigd in de Nederlandse naam: Tamboerkorps Depot Koninklijke Marechaussee. Anderen die aan de successen bijdroegen waren o.a. de (hulp)instructeurs: wachtmeester Sane de Boer en de marechaussees Joop Klein, Toon Tiesse, Wim Poulisse en Herman Beukers.

Succes en bezuinigen

De jaren vijftig en zestig waren voor het Tamboerkorps succesvol. Echter in de zestiger jaren regeerde in Nederland ook

het rode potlood en werd flink bezuinigd op defensie. Ook de militaire muziek ontkwam er niet aan. Bijna alle dienstplichtige muziek- en tamboerkorpsen werden wegbezuinigd. Zo werd ook het Tamboerkorps in oktober 1967 op non-actief gesteld. Maar snel daarna slaagde Toon Boer er weer in een acceptabel tamboerkorps te laten functioneren met jonge beroepsmarechaussees. De optredens bleven beperkt tot interne ceremonies en feestelijke gebeurtenissen van de stad Apeldoorn en omgeving. In 1974 werd de leiding van het Tamboerkorps overgenomen door korporaal-trompetter, later marechaussee der 1e klasse Cas Braafhart. Hij wordt in 1977 opgevolgd door sergeant der 1e klasse, na het volgen van de cursus algemeen opsporingsambtenaar, wachtmeester der 1e klasse Toon Mikuska. Echter het korps op peil houden met leerlingen van inmiddels het opleidingscentrum was geen haalbare kaart. CKMar werd voorgesteld om het korps ook met muzikanten uit de marechaus-

seebrigades te bemannen en deze één keer per week in Apeldoorn te laten repeteren c.q. te laten optreden. Dat voorstel werd overgenomen. In 1979 kwamen de eerste vrouwen bij de KMar en dus ook bij het Tamboerkorps.

Chromatische instrumenten

Binnen het Tamboerkorps bevonden zich onder de trompetters een groot aantal leden die ook een chromatisch blaasinstrument konden bespelen. Er werd op initiatief van Toon Mikuska bij Staf KMar een voorstel gedaan het Tamboerkorps om te schakelen naar een drumfanfare. Een belangrijke reden was dat bij ceremonies ook het Wilhelmus kon worden gespeeld in plaats van alleen het signaal Wilhelmus. Ook kon dan bij optredens voor leden van het Koninklijk Huis de parademars 'De jonge prins van Friesland' worden gespeeld. In januari 1982, bij het aantreden van brigade-generaal Van Lier als CKMar, kwam de officiële toestemming om voortaan als drumfanfare te

2002, Taptoe Breda, TKKMar samen met FIEP

2005, Sint-Petersburg, Streetparade

mogen optreden en konden de benodigde instrumenten worden aangekocht. Een belangrijk aandeel hierin werd ook geleverd door de opgerichte Stichting Vrienden van het Trompetterkorps KMar, die met een sponsoractie geld inzamelde. De nieuwe naam Trompetterkorps der Koninklijke Marechaussee onderstreepte het bereden karakter van het Wapen. Op 25 februari van dat jaar vond het eerste dienstoptreden plaats voor 1 NL Legerkorps in Apeldoorn bij een erewacht ter gelegenheid van het bezoek van de commandant 1 Belgische Corps. Het gehele repertoire bestond toen uit één mars, Jubilissimo!

Als Trompetterkorps KMar kreeg het korps veel uitnodigingen voor optredens bij taptoes en concerten in binnen- en buitenland. In 1984 werd ook een lp opgenomen. Het mannenkoor van het OCKMar verleende daaraan medewerking door het wapenlied te zingen. In de loop der tijd werden ook diverse cd's opgenomen. Een bijzonder moment was het optreden in juni 1984 in de Ridderzaal tijdens het afscheid van de secretaris-generaal van het ministerie van Defensie,

de heer Peijnenburg. Het Wapen was bij hem zeer geliefd.

Nieuwe leiding

Adjutant Toon Mikuska ging in 1991 met flo en de muzikale leiding werd overgenomen door opperwachtmeester Jaap Pesch. Tambour-maître tevens belast met de waarneming van de zakelijke leiding werd opperwachtmeester Coos Peters. Een jaar later werd de bezetting van drumfanfare gewijzigd in een brassband naar Engels voorbeeld. Opperwachtmeester Pesch werd in 2001 opgevolgd door adjutant later kapitein Simon Kleinjan, die om praktische redenen er weer een drumfanfare-bezetting van maakte. Coos Peters werd in de rang van kapitein commandant van het Trompetterkorps.

Optredens en samenstelling

In 2002 nam het Trompetterkorps met zestig muzikanten uit gendarmeriekorpsen deel aan de Nationale Taptoe in Breda. De muzikanten kwamen uit de FIEP-landen (Frankrijk, Italië, Spanje en Portugal) aangevuld met Marokko en Turkije. In 2005 werd een saxofoonbezetting toegevoegd en werd het Trompet-

terkorps omgevormd tot fanfareorkest. De première vond plaats tijdens de deelname aan de taptoe te Ystad in Zweden. Ook in de jaren hierna waren er veel activiteiten in het buitenland zoals overzeese optredens in Australië en tijdens een van de grootste en bekendste taptoes in Nova Scotia in het Canadese Halifax. Dit optreden ging bijna niet door omdat CKMar het korps had ingedeeld bij de Nationale Veteranendag in 2007. De oplossing diende zich aan in de oprichting van het Historisch Tamboerkorps KMar. Dit korps is met toestemming van de toenmalige CKMar opgericht en de muzikale leiding berust bij Jan van Lienden, adjudant-muzikant b.d. Hij is vooral slagwerker van het Trompetterkorps en samen met Toon Mikuska een van de initiatiefnemers voor de oprichting van het Historisch Tamboerkorps. CKMar gaf toestemming voor het optreden van het Historisch Tamboerkorps op die veteranendag en zo kon het Trompetterkorps alsnog naar Canada. Het Trompetterkorps is verder bij taptoes in Zuid-Afrika en in Nieuw-Zeeland te gast geweest. Ook het Historisch Tamboerkorps deed van zich horen en werd al spoedig voor taptoes in binnen- en buitenland uitgenodigd. Naast de overzeese optredens heeft het Trompetterkorps ook aan veel optredens in landen van Europa meegedaan, zoals in Groot-Brittannië, Finland, Rusland en Frankrijk.

Naar aanleiding van het neerstorten van een Boeing 737 van Turkish Airlines nabij Schiphol werd op 7 maart 2009 een herdenkingsdienst gehouden waaraan het Trompetterkorps deel nam. Op 8 mei 2009 werd medewerking verleend aan de herdenking van de aanslag op Koninginnedag van 30 april 2009 te Apeldoorn in schouwburg Orpheus. Ook tijdens het onthullen van het herdenkingsmonument voor deze aanslag op 29 april 2010 was het korps aanwezig. Bewogen jaren vanwege de Indrukwekkende en emotionele momenten vooral ook omdat een burgermedewerker van het korps bij deze aanslag om het leven kwam. Inmiddels was kapitein Simon Kleinjan als dirigent opgevolgd door kapitein Erik Jansen. Tambour-maître werd adjutant Marc Gouswaart en als

2007, Rome, TKKMar met La Banda Musicale dell'Arma dei Carabinieri

2017, Soesterberg, Nacht van de Militaire Muziek

commandant werd kapitein Anne-Roel de Boer aangesteld.

Als het Trompetterkorps een concert geeft, is dat vaak voor een volle zaal. Een schril contrast daarin vormden twee optredens op 30 mei 2012. 's Middags werd gespeeld voor H.K.H. Prinses Maxima en Z.K.H. Prins Willem-Alexander in de tuin van hun landgoed De Horsten in Wassenaar en werd onder andere de door componist Eric Swiggers geschreven 'Prinses Maxima Mars' gespeeld. 's Avonds vond een optreden plaats in de Rotterdamse Kuip tijdens de interland Nederland-Slowakije met 50.000 toeschouwers. Nederland won overigens met 2-0!

In de afgelopen jaren speelde het Trompetterkorps bij een groot aantal plechtigheden. De belangrijkste was wel bij de inhuldiging van Z.K.H. Koning Willem-Alexander in 2013. Het orkest stond bij het paleis op de Dam voor de muzikale omlijsting van de aankomst van buitenlandse gasten. Tijdens de commando-overdracht van de European Gendarmerie Force in Vicenza (Italië)

2017, Apeldoorn, concert op het Marktplaats

foto: Mediacentrum Defensie

werd gespeeld voor kolonel Kees Kuijs en kreeg de speciaal gecomponeerde 'March of the Gendarmes' zijn wereldpremière. In het jaar dat de Marechaussee 200 jaar bestond, werd ook deelgenomen aan de Nationale Taptoe in Ahoy Rotterdam. Tijdens de presentatie van de Marechaussee werd er samengewerkt met zes ruiters van de Bereden Brigade KMar en zes motorrijders. Voor de gemeente Apeldoorn werd een concert verzorgd ter afsluiting van de viering van het 200-jarig bestaan van het Koninkrijk der Nederlanden. In 2015 werd er gewerkt aan een nieuwe cd waarop een opname van het nummer 'Glimpses of live'. Dit muzikale werk, door de Stichting Van Houten gefinancierd, laat het leven van kolonel Van Houten tot uitdrukking komen. In datzelfde jaar werd medewerking verleend aan grote concerten in Breda, Vlissingen en Diepenheim. In 2015, 2016 en 2017 werd ook deelgenomen aan de 'Nacht van de Militaire Muziek' (een nieuwe traditie) in het Nationaal Militair Museum in Soesterberg, waar de militaire muziek zich op een andere wijze presenteert dan gebruikelijk. Door een grote diversiteit aan ensembles en muziekstijlen is er voor liefhebbers van blaasmuziek veel te beleven. Het Trompetterkorps presenteerde zich daar met bijzondere ensembles.

Tijdens Prinsjesdag 2016 maakte het Trompetterkorps voor het eerst gebruik van nieuwe galatrommen, speciaal ontwikkeld door de firma Majestic in de traditie van de bereden wapens. De trommen, met zilveren ketel en een rood-wit-blauw geblokte rand geven het orkest een fris aanzien. Zij hebben een speciaal en innovatief snarenmechaniek met diverse mogelijkheden om de klankkleuren te beïnvloeden. Tijdens de Internationale Militaire Taptoe in Oslo werd een indrukwekkende show gepresenteerd. Het jaar werd afgesloten met twee concerten voor de jubilerende stichting Airborne-wandeltochten, waar samen met zanger majoor Nick Lemmens aandacht werd geschonken aan de veteranen van nu en uit het verleden.

Het orkest bestaat momenteel uit reservisten en musici met een deeltijdfunctie (gemiddeld twee dagen per week). Zij

zijn professionele, semiprofessionele en amateurmuzikanten, waarvan de reservisten alleen als muzikant aan de Marechaussee zijn verbonden. Voor optredens zijn verschillende bezettingen voorhanden: het Trompetterkorps in zijn geheel als fanfarekorps, een bigband, een koperblazerskwintet, een saxofoonkwartet en een dans- en jazzcombo. In de Koning Willem III-kazerne is sinds mei 2016 een nieuwe repetitieruimte ter beschikking met alle akoestische eigenschappen die het orkest zich maar kan wensen. De staf bestaat nu uit een commandant, een dirigent, een tambour-maître en een *roadmanager* die de logistieke zaken verzorgt, respectievelijk kapitein Hans Kleemans en kapitein Peter Kleine Schaars, adjudant Marc Gouswaard en opperwachtmeester Paul van der Schoot. Plaatsvervangend dirigent is adjudant Bert van Cruchten. De functie van concertmeester wordt vervuld door adjudant Ruud van de Bogaert.

Apeldoorn bleef de bakermat van het Wapen en het Trompetterkorps KMar is niet meer weg te denken bij de Marechaussee. Dit artikel kwam tot stand met medewerking van Anne-Roel de Boer, Toon Mikuska, Gellius P. Kaars Sijpesteijn en Marc Gouswaard. Bronnen: Museumbrochure nr. 12 door kapitein b.d. Joop Rump 1998; '60 jaar muziek bij de KMar' door kapitein Anne-Roel de Boer en wachtmeester der 1e klasse Gellius P. Kaars Sijpesteijn; Nieuwe Apeldoornse Courant (www.delpher.nl).

Reservisten in hun dagelijks werk

Reservist zijn bij de Koninklijke Marechaussee doe je naast je gewone burgerbaan. Wat is dat dan voor werk? En hoe zijn de contacten met de Koninklijke Marechaussee tot stand gekomen? Freerk van Rossem spreekt met reserve-majoor Jurjen Tromp, senior dierenarts bij de Nederlandse Voedsel en Waren Autoriteit (NVWA).

Jurjen heeft het er maar druk mee, want hij is veelgevraagd bij defensie. Niet alleen bij de Koninklijke Marechaussee maar ook bij het Coördinatiecentrum Expertise Arbeidsomstandigheden en Gezondheid (CEAG) is hij regelmatig aan de slag. Voor een dierenarts-reservist zo op het eerste gezicht een wat vreemde combinatie. Maar dat is beslist niet het geval!

Jurjen begon zijn tijd bij de KMar als dienstplichtige van de Reserve Officier en Kaderopleiding (ROEK) 90-6. Een mooie tijd die werd afgesloten met een parate functie bij 11 Eskadron KMar in Schaarsbergen op de Oranjekazerne. Aansluitend koos hij voor de studie diergeneeskunde aan de Universiteit Utrecht. Een studie van acht jaar die hij heeft afgerond met als specialisatie rundvee. Niet heel veel later (2002) begon de Marechaussee met het opzet-

ten van het bereden ere-escorte. En dat was nieuw voor de KMar. Tot de Tweede Wereldoorlog was er wel een bereden afdeling maar na de oorlog verdwenen de paarden en liep op Prinsjesdag de Marechaussee te voet mee. Het nieuwe bereden ere-escorte werd speciaal opgericht ter gelegenheid van het huwelijk van koning Willem-Alexander en koningin Máxima. En vanaf dat moment rijdt de KMar ook mee op Prinsjesdag. In het begin met slechts 13 ruiters, langzaam is dit gegroeid tot de volle sterkte van 34 ruiters. De ruiters maken deel uit van de Bereden Brigade KMar, die naast ceremoniële ook operationele taken verricht.

Vanaf het prille begin tot de dag van vandaag is Jurjen uitgebreid betrokken bij het ere-escorte. Zo is hij bij alle grote oefeningen aanwezig en zorgt voor het dierenwelzijn van de paarden en de veiligheid van ruiter en dier. Uiteraard is Prinsjesdag de belangrijkste en grootste gebeurtenis die enkele weken aan voorbereiding en uitvoering met zich meebrengt. Ook is hij als dierenarts aanwezig bij grote optredens van het ere-escorte zoals bijvoorbeeld ter gelegenheid van het 200-jarig bestaan van de KMar op de Nationale Taptoe in Ahoy. Samen met het Trompetterkorps en de motorescorte werden spectaculaire optredens verzorgd waar Jurjen nog steeds met veel plezier aan terugdenkt. Door de vele inzet van paarden bij kleinere evenementen is het niet altijd noodzakelijk en efficiënt dat hij aanwezig is. Daarom is Jurjen op dit moment bezig met het opzetten van een EHBO-cursus voor ruiters zodat zij de eerste hulp ook zelf kunnen oppakken bij een calamiteit.

Jurjen wordt ook ingeschakeld door het CEAG waar hij een adviserende rol heeft om de hygiëne te verbeteren in missiegebieden om bijvoorbeeld tropische infectieziekten door ziektedragende insecten tegen te gaan. Hiervoor is hij bijvoorbeeld uitgezonden naar Noord-Irak waar hij op verschillende *compounds* adviezen heeft gegeven op het gebied van voedsel, water en hygiëne.

Als senior dierenarts bij de NVWA houdt hij zich bezig met de gezondheid van dieren en kijkt daarbij naar het dierenwelzijn en de voedselveiligheid. En daar heeft hij, net als bij de KMar, een toezichhoudende taak: het controleren van dierentransporten en slachterijen. Bij overtredingen resulteert dat in het schrijven van rapporten van bevindingen die tot bestuursrechtelijke handhaving leiden. Zo heeft zijn functie dus ook een behoorlijke juridische component. En daarmee is de verbinding tussen zijn dagelijks werk en de KMar gemaakt. Dierenarts en reservist, dat gaat prima samen!

2014, Nationale Taptoe, staand links: Jurjen Tromp

Nog steeds een hechte groep

Bijna twee jaar van voorbereiding ging vooraf aan een prachtige reüniedag. Op 24 mei 2017 precies vijftig jaar na de datum van opkomst kwam het overgrote deel van onze beroepslichting 67-3 bijeen in de Koning Willem III-kazerne te Apeldoorn. Namens de reünieorganisatie neemt Gijs van den Bor ons mee met hun belevenissen.

Rond 10.00 uur werden de deelnemers aan de poort ontvangen door Berend Apperloo en Jan Oosthof. De organisatie op de kazerne had gezorgd voor een routeaanduiding naar gebouw 32. In de bar van dit prachtige gebouw troffen de 35 reünisten, sommige met echtgenote, elkaar. Het weerzien was een waar feest. Na het uitdelen van de badges sprak Gijs van den Bor het openingswoord. Willem Slootweg, de enige nog steeds enthousiaste instructeur, met zijn vrouw Joke werden van harte welkom geheten. Daarnaast was, tot grote verrassing van de meesten, commandant Koninklijke Marechaussee, luitenant-generaal Harry van den Brink, op ons verzoek aanwezig. Genietend van een kop koffie en gebak ontstond al snel een opperbeste sfeer. Generaal Van den Brink gaf een beknopte uitleg over de samenstelling van het Wapen. Zo bleek dat er momenteel zeven generaals zijn, het aantal officieren enorm is uitgebreid en er op de KMA in Breda een eigen officiersopleiding is. Zijn toespraak was er een die ons allen het

WIJ-gevoel gaf. Het nog steeds grote animo binnen 67-3 verbaasde hem maar vond hij wel een bijzonder mooi gegeven. Bij ons dankwoord ontving de generaal het eerste exemplaar van het voor deze gelegenheid geschreven naslagwerk, '67-3 nog steeds een hechte groep.'

Hierna was het de beurt aan onze wachtmeester Slootweg. De nu tachtigjarige Willem gaf toe destijds soms hard voor zijn leerlingen te zijn geweest en dat hij wel eens werd teruggefloten door pelotonsadjutant Willem Schrijver. Toch was hem gebleken dat mede door zijn aanpak de meeste mannen van 67-3 met een stevige rugzak hun verdere leven in waren gegaan. Hij was blij met de uitnodiging en verheugde zich al op de reünie van 2022.

Na de lunch werd de groep in drieën gedeeld voor een rondleiding over de kazerne, hoofdzakelijk langs plekken die veel vertelden over de Willem III in oorlogstijd. Een zeer indrukwekkende rondgang door de kapiteins Tattersal en Van Dijk alsmede door Fred Klijndijk. Het hoogtepunt was een bezoek aan de begane grond

van gebouw 21, het legeringsgebouw van 67-3. In alle zes kamers konden de mannen, die hier toen waren gelegerd, naar binnen. De deuren gingen dicht en op iedere kamer werden uitgebreid herinneringen opgehaald. Met een zeer voldaan gevoel maakten we hierna een groepsfoto voor 'ons' gebouw. Terug in de bar werden plannen gemaakt voor volgende reünies. Ook voor een lief-en-leedpot, want alleen vorig jaar al verloren we drie van onze leden.

Ondanks dat velen op de terugweg ergens in de 840 kilometer file doken, waren de reacties bijzonder prettig en vol lof voor de organisatie. Rest ons nog dank te zeggen voor de prettige medewerking op de kazerne, de aanwezigheid van generaal Van den Brink en van Willem en Joke Slootweg.

Nieuwe begunstigers

E.W. Beijer
Ber 70-2
MFO; UNIPTF

B.M. Groen
Ber
UNIPTF

B.C. Hoekman
Ber 67-4

C.P.M. de Wit
Dpl 67-3

foto Henk Westland

Wij heten de nieuwe begunstigers van harte welkom. In totaal vormen nu 2641 begunstigers, die dienen of gediend hebben bij de Koninklijke Marechaussee, het Korps Politietroepen of het Korps Militaire Politie/Koninklijke Marechaussee (of hun partners) en afkomstig zijn uit alle delen van onze bevolking, een substantiële kring van vrienden rondom de Koninklijke Marechaussee.

Het bestuur

Overleden

Mevr. W.H. van Beekum-Kragten
Geboren 18 juni 1930
Overleden 7 juli 2017
Weduwe van Fr. Van Beekum
Dpl 1 DMC
Ned. Indië; 2 MPI

L. van Brenk
Geboren 22 december 1941
Datum overlijden niet bekend
Dpl 61-1

W. Gerritsen
Geboren 26 maart 1942
Overleden 30 mei 2017
Dpl 61-5

J.J. Hoogenboom
Geboren 22 juli 1931
Overleden 7 juli 2017
Dpl 52-3

J. Jonker
Geboren 8 juli 1933
Overleden 18 juli 2017
Ber 52-6

C.D.L. van Lambaart
Geboren 12 juni 1922
Overleden 7 juli 2017
OVW; Dpl; Ned. Indië;
1-12 RI; 1 MPI; 3 MPV

D. van der Linde
Geboren 10 april 1922
Overleden 25 juni 2017
Ber 46-3

W.S.M. van de Logt
Geboren 17 februari 1950
Overleden 7 juni 2017
Ber 69-6

Mevr. G. Schinkel-de Ruiter
Geboren 13 augustus 1928
Overleden 22 juli 2017
Weduwe van T.W. Schinkel

B.J. Sterkenburg
Geboren 12 maart 1929
Overleden 16 juni 2017
Dpl 43 DMC;
Ned. Indië; 4 MPI

G. Visser
Geboren 4 februari 1920
Overleden 14 juni 2017
Ber

A. van der Veer
Geboren 27 augustus 1927
Overleden 10 juli 2017
Dpl 6 DMC
Ned. Indië; 1 MPI

Mevr. J. Wijers-van 't Hert
Geboren 21 december 1927
Overleden 2 juni 2017
Weduwe van H.J. Wijers
Dpl 1 DMC
Ned. Indië; MPI; STKW

Bestuur en redactie van de Stichting Marechaussee Contact betuigen de nabestaanden hun medeleven en wensen hen sterkte toe.

SMC

Stichting Marechaussee Contact

Postbus 125, 7590 AC Denekamp
www.marechausseecontact.nl

Voorzitter

Jack Vlaming
voorzitter@marechausseecontact.nl

Vicevoorzitter

Gerard Roes
vice.voorzitter@marechausseecontact.nl

Secretaris

Pier Scholte
Postbus 125, 7590 AC Denekamp
0049-5941999099
alg.secretaris@marechausseecontact.nl
(eveneens adres voor het melden van overlijden van begunstigers)

Penningmeester

Piet van Sprang
0252-674279
penningmeester@marechausseecontact.nl
Bankrekening: NL82 INGB 0003 9121 06 t.n.v.
SMC te Nieuw-Vennep (BIC: INGNL2A)

Begunstigersadministratie en werving

Cor de Boom
Johan Frisoplein 23, 8071 LX Nunspeet
0341-257129
ledensecretaris@marechausseecontact.nl
(inschrijven als begunstiger, wijzigen van (e-mail) adressen e.d.)

Administratie begunstigersbijdragen

Gerrit Sels
0229-471242
begunstigersbijdragen@marechausseecontact.nl
(informatie over en verwerking van begunstigersbijdragen; bankrekening, zie penningmeester)

Reünievereniging Marechaussee Contact (RVMC)

Gerrit Reloe
Hastelweg 275, 5652 CV Eindhoven
06-30989598
reuniecommissie@marechausseecontact.nl
Bankrekening: NL22 INGB 0007 5300 25 t.n.v.
RVMC te Eindhoven
(alleen voor eigen bijdragen bij evenementen)

Veteranen

Frans Meijer
0341-417087
veteranen@marechausseecontact.nl

Coördinator nuldlijjnsondersteuning

Dirk van Harten
Oude Lagezoom 3, 4328 ED Burgh Haamstede
06-38655572 | 0111-720326
dvharten@zeelandnet.nl

Webmaster

Roel Bouwman
webredactie@marechausseecontact.nl

Redacteur e-mailnieuwsbrief

Jack Vlaming
stmarcontact@gmail.com

Stichting Marechaussee Contact

De Stichting Marechaussee Contact (SMC) is een ideële stichting zonder winstoogmerk, op 24 oktober 1977 opgericht te Buren (Gelderland). SMC is aangesloten bij het Veteranen Platform en onderhoudt nauwe banden met o.m. de Koninklijke Marechaussee, het Veteranen Instituut en het Museum der Koninklijke Marechaussee.

De Koninklijke Marechaussee is een militaire politieorganisatie waarin in het verleden het Korps Politietroepen en het Korps Militaire Politie in Nederlands-Indië zijn opgegaan. Zowel beroeps- als dienstplichtig personeel, dat gediend heeft bij de Koninklijke Marechaussee en/of bovengenoemde korpsen, wordt van harte uitgenodigd zich aan te melden als begunstiger van SMC. Uiteraard is actief dienend personeel van de Koninklijke Marechaussee van harte welkom.

Doelen

SMC heeft tot doel het onderhouden of vernieuwen van vriendschappelijke banden tussen hen die in het heden of verleden als militair of burger werkzaam waren of zijn bij de Koninklijke Marechaussee, Korps Militaire Politie/Koninklijke Marechaussee en Korps Politietroepen. Tevens draagt SMC ertoe bij dat belangstelling voor en verbondenheid met de Koninklijke Marechaussee en de nauw daarbij betrokken instellingen levendig wordt gehouden. SMC wordt bij het realiseren van haar doelen ondersteund door ongeveer 2650 begunstigers.

Hoe?

SMC tracht haar doel onder meer te realiseren door het:

- organiseren van contactbijeenkomsten, excursies en reünies
- deelnemen aan herdenkingen
- tonen van onderling medeleven bij lief-en-leedgebeurtenissen
- aandacht schenken aan hoogtijdagen van de Koninklijke Marechaussee
- uitgeven van Marechaussee Contact, zesmaal per jaar
- informeren via de website www.marechausseecontact.nl
- verzenden van een wekelijkse e-mailnieuwsbrief
- ondersteunen van de veteranenzorg binnen de Koninklijke Marechaussee
- beantwoorden van specifieke vragen
- geven van voorlichting

Begunstiger worden?

De jaarlijkse bijdrage is € 15,- voor in Nederland wonende begunstigers en € 20,- voor in het buitenland wonende begunstigers. Bij een aanmelding voor minimaal twee jaar wordt zolang de voorraad strekt als welkomstgeschenk het jubileumboek 'Een krachtig instrument' toegezonden. Aanmelden kan op de website met het aanmeldingsformulier (onder tab bestuur/aanmelden).

Reünievereniging Marechaussee Contact (RVMC)

In het kader van de Raamregeling Reüniefaciliteiten (Ministerie van Defensie 2010) is in 2013, onder de paraplu van SMC, een reünievereniging opgericht. RVMC is opgericht tegen de achtergrond van kostenvergoeding op grond van de Defensie Regeling Reünie Faciliteiten. Elke SMC-begunstiger die veteraan, oorlogs- of dienstslachtoffer of postactief is, wordt automatisch en kosteloos lid van RVMC, tenzij hij of zij hiertegen bezwaar aantekent. Wel of niet lid zijn van RVMC heeft geen enkele consequentie voor de dienstverlening aan SMC-begunstigers.

Nuldlijjnsondersteuning

Het Veteranen Platform, de Samenwerkende Veteranenontmoetingscentra en het Veteranen Instituut namen het initiatief tot het bieden van gestructureerde nuldlijjnsondersteuning aan veteranen, militaire dienstslachtoffers en hun directe relaties. SMC participeert in dit ondersteuningsinitiatief. Het vfonds financiert dit met gelden uit de Nationale Postcode Loterij.

EEN BIJZONDER MUSEUM IN VELE OPZICHTEN

Beleef de wereld van de oudste politieorganisatie van Nederland en onderzoek het verleden, heden en toekomst van de Koninklijke Marechaussee. Leer de taken van de Marechaussee kennen: bewaken & beveiligen, grenspolitie en militaire politie & internationale taken.

Kijk mee over de schouders van de Brigade Speciale Beveiliging en bij de dynamische taken van de Koninklijke Marechaussee op

onze luchthavens. Zie kogelinslagen in een gepantserde autodeur, ervaar de robuustheid van een gepantserd rupsvoertuig en maak een stoere foto zittend op een motor in Marechausseekleding. Waan jezelf een echte Marechaussee door een misdrijf op te lossen (te reserveren evenement).

Het Marechausseemuseum.
Een bijzonder museum in vele opzichten!

Onderzoek & beleef

Meer weten over het museum: www.marechausseemuseum.nl

Weeshuiswal 9 | 4116 BR Buren | T (0344) 571256 | E postbus@marechausseemuseum.nl